

Svojega znanja ne
more nihče pomnožiti
z uginjanjem, ampak
le z učenjem.
Citajte "Proletarca".

PROLETAREC

GLASILO JUGOSLOVANSKE SOCIALISTIČNE ZVEZE

OFFICIAL ORGAN OF JUGOSLAV FEDERATION, S. P.

ŠTEV.—NO. 1136

Entered as second-class matter December 6, 1927, at the post office
at Chicago Ill., under the Act of Congress of March 3d, 1879.

CHICAGO, ILL., 20. JUNIJA (JUNE 20,) 1929

Published Weekly at
3639 W. 26th St.

LETO—VOL. XXIV.

OBLJUBA FARMARJEM "IZPOLNJENA"

KONGRES SPREJEL HOOVERJEV PROGRAM ZA ODPOMOČ FARMARJEM

SENATOR BROOKHART OBETA "TRETJO STRANKO" PRI PRIHODNIH VOLITVAH

Nezadovoljstvo med farmarji

Po dolgem pregovaranju med zagovorniki raznih načrtov v odpomoč farmarjem je bil dne 14. junija končno sprejet načrt, kakor ga je zastopal predsednik Hoover. Senat ga je enkrat odklonil, toda poslanska zbornica ga je po zaključni razpravi sprejela z veliko večino, nakar je bil znova vrjen senatu, ki ga je odobril s 74 proti 8 glasovom. Farmarji niso dobili tega kar so od obljub pričakovali; mnogi so razočarani, med njimi posebno tisti, ki so tako radi progresivni in radikalni, kadar ni volilne kampanje.

Zakonite določbe za odpomoč farmarjem vključujejo med drugim, da se ustavnost posbenega odbora za agrikulture zadeve, z osmimi članiki, katerih vsaki bo imel \$12,000 letne plače. Ta odbor bo dajal svoja pripomočila, obenem ima mogoč izvajati določbe nove postave. V to svrhu bo imel še posebne odseke svetovalcev, v vsakem po sedem članov; eden npr. se bo posvetil farmarjem, ki pridelejuje pšenico, drugi onim, ki pridelejuje korizo, itd.

Zakon določa ustavitev posebnega farmarskega fonda v vsoti \$500,000,000, s katerim se bi kreditiralo nakupovanje pridelkov od farmarjev v času dozore in jih pospravijo; namen je, omogočiti farmarjem s pomočjo tega fonda držatene pridelkom kviku, in ne kot sedaj, ko so nizke v času ko pridelke pospravijo, potem pa jih prekupec dvignejo, da imajo le oni profit. Prekomerni gidelek, ki bi se ga nakupoval iz blagajne posebnega fonda, bi šel v shrambo, iz njih pa na trg šele potem, ko bi zoper nastala potreba. Ta fond naj bi torej obdržal med produkcijo ter tržnim povpraševanjem nekako ravnotežje.

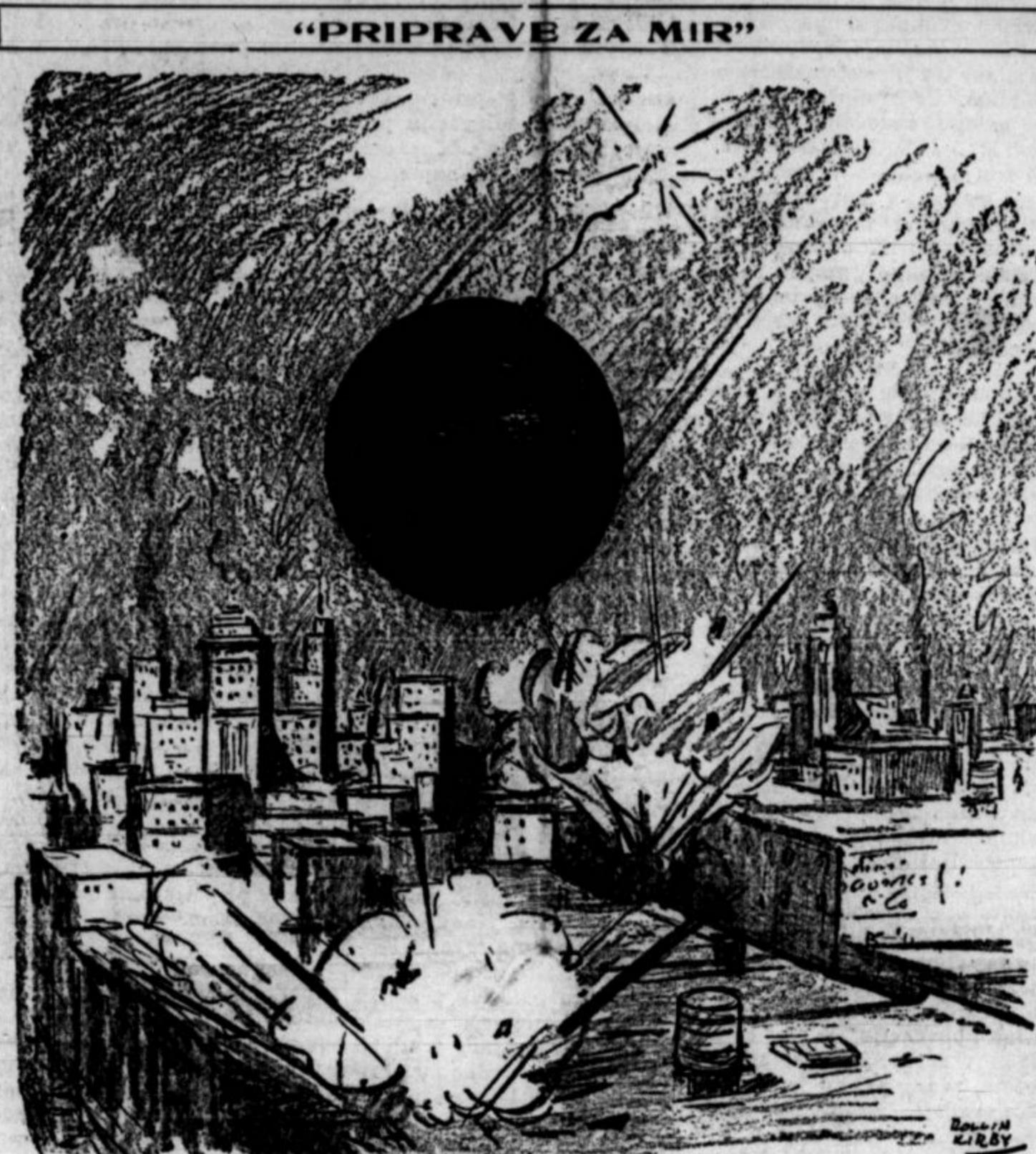
Načrt nadalje vključuje dolgoč za negovanje farmarskih kooperativ, ker le s tem bo možno priti v okom prekupec in ob enem farmarjem prihraniti vsote, ki jih sedaj poberejo borzni špekulantje ter veletrgovci z živili.

Spremembe, ki so jih v načrt predlagali nekateri republikanski progresivci v senatu, so bile sicer mnogo podpornikov, toda Hoover je insistiral, da ako jih zbornica sprejme, bi to pomenilo nezaupnico administraciji, razen tega je on za ekonomsko zdrav načrt, ne pa za takega, ki bi vodil preko mire v paternalizem. Ustrezeno mu je bilo.

Velikost vodilnih farmarskih politikov, ki so v prošli kampanji delovali za Hooverja, dvojimo v praktičnost novega načrta za "odpomoč farmarjem" in nekateri sploh misljivo, da si je dejela naprila z njim le stroške, med tem ko farmarji ne bodo imeli nikakih koristi.

ČEMU

se tolikokrat v raznih krogih pojavlja želja, ali prerokovanje, da Proletarec vsak čas preneha? Vi, ki ga čitate, ki mu sledite, ki agitirate zanj, odgovorite na to željo nasprotnikov Proletarca s povečano agitacijo za svoj list.

Copyright, Press Publishing Company, New York World 1928

DRUGA KONVENCIJA HRVATSKE BRATSKE ZAJEDNICE V ST. LOUISU

Vpliv cerkve odločuje v "Kolu".—Trije "bloki"

Hrvatska Bratska Zajednica, ki ima 10. junija naprej tri skupine. Pri ožjih volitvah v St. Louisu, Mo., svojo drugo konvencijo, je največja jugoslovanska podpora organizacija. Prvo konvencijo je imela pred 3. leti v Clevelandu. Ki je bila združevalna. Na njej sta prvi zborovali definitivno združeni dve največji hrvatski podporni enti, namreč Hrvatska Narodna Zajednica ter Hrvatska Zajednica od Illinois.

Konvencija v St. Louisu šteje 252 članov. Med njimi je 234 delegatov, ostali so glavni odborniki. Veliko bolj kakor na prvi konvenciji SNPJ., se tu izražajo bloki. Narodnaške in duhovniške-klerikalne skupine nastopajo skupno pod imenom Narodno Kolo, komunisti z nekaterimi izven njihovih vrst tvorijo progresivni blok, poleg tega pa je še prosvetniški blok, kateremu pravijo komunisti prosvetni-sokolski narodni blok. Dasi se pri raznih glasovanjih števila glasov posameznih skupin menjajo, je v bistvu na strani Narodnega Kolpa 115 članov konvencije, s komunističnim progresivnim blokom jih je okrog 80, s prosvetnim do 30, ostalih 25 pa je neodrejenih. Točno zanesljivega števila v vsakem slučaju pa ni nobena skupina.

Za predsednika konvencije

ZOPET SOCIALNE NEPRI LIKE V WASHINGTONU

"Beli jug" protestira, ker je
ga Hooverjeva imela v
gostih zamorko

Eden čikaških kongresnih okrajev, v katerem žive večino zamorci, je prošlega novembra izvolil za kongresnika prvič v zgodovini črnca, ki je edini svojega pleme v poslanski zbornici, dasi živi v Zedinjenih državah milijone črncev in so v mnogih krajih, posebno na jugu, v večini. Da se jim prepreči njihovo volilno moč, jim je belopoltina posetniška kasta v nekaterih južnih državah docela odvzela volilno pravico, dasi je to protiustavno. V Chicagu so se črni naselili v velikem številu največ med vojno, ko je primanjkovalo delavcev, in naseljevali se v trumah tudi poznej. Kongresnik, ki so ga izvolili črnci izmed sebe v kongres, je Oscar De Priest. Njegovo soprogo je povabila soproga predsednika Hooverja zaeno s številom drugih žensk na popoldanski "tea party". To pa je bil prelom tradicije. Belopoltne dame so se zgrajale, in zamorki ni bilo prijetno. Toda mož jo je naučil, naj vztraja, da prebijeta predsednike. Potem je prišla v neprilejko ga Hooverjeva. I. C. Trotman iz Virginije ji je poslal že dva pisma, v katerih jo vprašuje, čemu je povabila zamorko, in ji svetoval, da naj incident zadovoljivo pojasni, ker drugače bo republikanska stranka samo v Virginiji izgu-

VAŽNE SPREMEMBE V NATURALIZACIJSKI SKI PROCEDURI

V proceduri dobivanja državljanstva papirjev nastanejo skoro vsako leto kake spremembe, zelo pogoste pa so v poslednjih par letih.

Po 1. juliju 1929 bodo npr. zvišane naturalizacijske prispevki. Poleg tega določa novi akt za dobivanje ameriškega državljanstva precej drugih sprememb.

Mnogi priseljenici dozdaj niso mogli postati državljanji, ker ni bilo zapiskov o njihovem zakonitem prijemu v to deželo. Ta določba je po novi naredbi toliko spremenjena, da taki priseljenici lahko postanejo državljanji, ako dokazejo:

1. Da so prišli v Zedinjene države pred 3. junijem 1921.
2. Da so bivali od svojega prihoda naprej zdržena v tej deželi.
3. Da so dobrega moralnega značaja.
4. Da niso zatrivali v času svojega bivanja tukaj ničesar, kar bi jih podvrglo deportaciji.

Za ta izkaz prihoda bo prispevka za vsakega prosilca \$20. Kadar bo ta rekord izpoljen, bo priselic imel pravico vprašati za ameriško državljanstvo. Za certifikat prihoda bo pristojbina \$5. Pristojbina za prvi papir bo \$5, in za drugega, ali državljanški certifikat, \$10. V slučaju, da kdo izgubi originalni državljanški certifikat, dobi novega za kar plača \$10. Vsak aplikant za državljanstvo bo moral aplikaciji priložiti dve svoji fotografiji. Poleg teh določb je precej sprememb, ki se nanašajo na bivanje v enem kraju, na selitve itd. V vsakem večjem mestu obstaja biro, ki so aplikantom na uslužo z informacijami. V Chicagu posluje tak biro pod imenom Immigrants' Protective League. Urad ima na 824 So. Halsted St. Njegova telefonska številka je Haymarket 6374.

UTAH COPPER CO. ZNIŽA LA PLAČO.

Utah Copper Co. z uradom v Salt Lake City, Utah, je znižala svojim delavcem, katerih ima 3,500, plačo 25¢ dnevno. To je že drugo znižanje v prošlih dveh mesecih.

bila 25.000 glasov. Veliki patriot Mr. Trotman očita tudi predsedniku, da je dobil večino v šestih južnih državah, katere je sedaj njegova soproga globoko ranila s svojim povabilom članici pleme, ki ga na jugu smatrajo še vedno za zasužnjega.

**KDOR
SMATRA,**
da mu Proletarec s
svojimi poročili in
komentarji dela kri-
vico, lahko odgovori
ali argumentira v
PROLETARCU

"Proletarec" je razširjen med najrazumnejšimi čitatelji slovenskega tiska v Ameriki. Citajte ga tudi vi.

ANGLEŠKA DE- LAVSKA VLADA DELUJE ZA RAZOROŽITEV

Mac Donaldovo posvetovanje z ameriškim poslanikom

Razen vprašanja brezposelnosti, ki je notranjega značaja, se bo nova delavska vlada predvsem lotila problema razorozevanja na morju in na suhem. Za Anglijo pride v poslov predvsem prvo, kajti ona je sila na morju, ne pa na suhem.

Zanimiva je v tem tekma med Hooverjem in novo vlado v Angliji, ki ima odločiti, kdo bo imel v vprašanju omejitve navalizma iniciativ. Ameriški kapitalistični listi so v pondeljek 17. junija poročali, da je ameriški poslanik Charles G. Dawes pridobil Mac Donalda, da je pristal v ameriški predlog za zmanjšanje vojnih mornaric ter za omejitve oboroževanja v bodoče. Iz tega naj bi ameriški čitatelji sklepali, da je Hooverjeva administracija tista gonilna moč, ki vodi boj proti oboroževalni tekm, in da ona predlaga omejitve vojnih mornaric ter vojnih izdatkov, in za to svojo taktiko je pridobila tudi novo angleško vlado. Poznavalci seveda vedo, da je ni bilo treba šele pridobiti, ker je svojo kampanjo vodila v znamenju proti vojni ter militarizmu in ima v svojem programu določen mirovni načrt, ki predvideva predvsem zmanjšanje vojnih mornaric ter armad na suhem.

S prihodom Mac Donalda ter ostalih delavskih ministrov na vladu Anglije ima propaganda za svetovni mir ter omejitve oboroženih sile na morju in na suhem odkritega in odločnega zagovornika. Ce bo Hooverjeva administracija z delavsko vladom v tem oziru sodelovala, tedaj je upati, da se militarizmu nekliko pristreže na moči in da ljudstva ne bodo tako obremenjena z izdatki za armado in mornarico kakor so zdaj. Ta protimilitaristična politika ima svoje najboljše zaveznike v močnih socialističnih strankah kontinentalne Evrope ter v škandinavskih deželah.

MACDONALD POVABLJEN V CHICAGO.

Chicaška delavska federacija je povabila Mac Donalda, da pride govoriti na njeno prireditve v Chicago na Labor Day. Pa ne, da bo eksekutiva A. F. of L. smatrala ta čin za nevarno radikalni ter poslala svoji čikaški postojanki primerno svarilo.

V prihodnji številki pričebi Proletarec dajšč poročilo o akciji, katere rezultat je ustavitev Konference za progresivno delavsko akcijo. Delovala, bo največ na unijskem polju. V nji so zastopani napredni voditelji unij in socialistična stranka.

Glasovi iz našega Gibanja

Oglaši v "Proletarcu"

Iz Clevelandu smo prejeli s posredovanjem Antonia Jankoviča v kratkem dva oglasa. Eden je od John Mocnika, pri katerem dobite obleke, drugi od John Mikuša, ki priporoča instrument, ki navadno zabava ljudi kadar so praznično običeni. Ta dva sta poleg klubovega edina redna oglasa, ki jih ima slovenski Cleveland v Proletarci.

Chicago ima enajst rednih glasov, ki so v listu vsak teden, Johnstown dva, Waukegan dva in Herminie enega. Ostali redni oglasi so ali v zame, ali pa za našo agitacijo. To je vsekakor malo oglasov, ako se pomisli, da naši trgovci in profesionalci mnogo oglašajo v drugih listih, in to celo v takih, ki imajo manj naročnikov kot Proletarci.

Listu boste koristili, če mu pomagate dobiti tudi oglase. Ako jih lahko dobe privatni lisi, čemu bi naj bil ravno ta list izjemna? Anton Jankovich poroča, da je nekaj naših trgovcev in obrtnikov v Clevelandu obljubilo nakloniti Proletarci redne oglase. Ali ne bi mogli dobiti enakih vesti tudi iz drugih naselbin? Kdor ne more oglašati vsak teden, naj da oglas vsaki drugi teden, ali enkrat na mesec.

V tej številki je oglas Jugoslovanskega stavbinskega in posojilnega društva v Chicagu. Je to varen delavski hranilni zavod z dobro in vestno upravo. Postanite njegov član v svojem interesu.

Povejte trgovcem, obrtnikom, zdravnikom itd., da vam ugaja, ker oglašajo tudi v Proletarci.

Izkaz naročnin, objavljen v tej številki, jih označuje 58. Agitatorji, ki so bili na kon-

DOPISI

SYGAN IN NAŠE AKTIVNOSTI.

Sygan, Pa.—Naša naselbina ni ena onih, ki bi bila neznana na mapi aktivnosti slovenskih delavcev.—Dne 30. maja se je tu vršila slavnost 25-letnice SNPJ., ki je imela zelo dober poset. Imamo klub št. 13 JSZ., ki je vzliz svoji številki, katera je predmet mnogim vražbam, bil in je več ali manj aktiven v našem gibanju. Imamo dve društvi SNPJ. ter eno SSPZ. Imamo svojo dvorano, ki ni ena zadnjih izmed Slovenskih domov v Penni.

Klub št. 13 slavi letos 20-letnico obstoja. Ni ravno velik v članstvu, je pa aktiven, kolikor v danih razmerah sedaj morebiti. V soboto 29. junija priredi klub veselico v dvorani društva Bratstvo št. 6 SNPJ. Začne se ob 8. zvečer in bo trajala do 12. Klub se vključno pripravi za obilno udeležbo in vabi, da nas ob tej priliki posetijo tudi rojaki somišljeniki iz sosednjih krajev.

Dasi so dopisi od tu zelo redki, vidite iz teh vrstic, da ne živatirimo, in da bi se lahko počelo marsikaj, kar bi zanimalo širšo javnost. Poskusili bomo v bodoče biti bolj pogosto zastopani v tej rubriki. Naše občinstvo tu in v okolici pavabimo, da se snide v soboto 29. junija na klubovi priredbi. Pridite vsi.

Za odbor, Frank Ursitz, tajnik.

JOHNSTOWNSKA KRONIKA

Johnstown, Pa.—Piknikov, ohceti in druge take rotopotje se nam obljubuje kar na koše, poleg pa še kak koncert, ki ga želi prirediti naš stari "Bled". Vse to pa se dogaja na ene in iste dneve, da človek sam ne ve, katere prirede se bi udeležil. Če greš tja, pravijo druge, zakaj te ni bilo k nam, in obratno, a človek ne more biti na dveh mestih hkrati. Tudi z gmotnega stališča ter s stališča poseta je to neuspeh za skupine, pa bila to društva, svetje ali kdo že. Morali bi biti bolj praktični, pa črtali tisti "MI smo MI". Ali nam ne bi bilo v veliko korist, če bi podvzeli sistem, ki ga že imajo naše or-

vencijski ter vsled tega nad dva tedna z doma, še niso dobili vsi potrebnega časa, da obnove z delom za razširjanje Proletarca. Upamo, da bodo toliki boljše zastopani v prihodnjem izkazu.

Slike, ki jih objavlja Proletarci, nas stanejo povprečno dosedaj \$15 tedensko. Slike list izpolnjujejo in mi bi radi z njimi nadaljevali. To nam bo mogoče le, če bodo agitatorji ostali skozi poletje aktivni, in če dobimo ob enem potreben vstre za krije teh izrednih stroškov iz vira, ki je v izkazih označeval z naslovom "Prispevki listu v podporo".

"Proletarca je vredno prijeti v roke," piše naročnik.

Mi smo ga pripravljeni z vsemi sodelovanjem še bolj izboljšati; Proletarci je že sedaj list, ki je v ponos našega gibanja, toda izboljševanju ni nikoli meja.

Ako ste prošli teden prejeli obvestilo, da vam je naročina poteška, prosimo vas, da jo obnovite čimprej. S tem si boste zagotovili redno prejemanje lista in ob enem pomagate kriti njegove obveznosti. Naročniški #3 je Proletarci vreden. Nas stane list za vsakega naročnika precej več na leto kot \$3, in razliko pokrijemo s prispevki listu v podporo, z dohodki knjigarnie in koledarja, ter z delom, ki ga opravijo priatelji lista brez odškodnine.

Če se slučajno primeri v naslovu, ki je nalepljen na list, pomota, ali ako vam pošta kaže številke ne dostavi, nam sporočite. Zadostuje dopisnica, na katero nam napišete popravek ali željo. Naš smoter je, naročnike zadovoljiti v vseh oziilih, to pa je dosegljivo, ako nam o morebitnih pomotah takoj sporočite.

Dasi so dopisi od tu zelo redki, vidite iz teh vrstic, da ne živatirimo, in da bi se lahko počelo marsikaj, kar bi zanimalo širšo javnost. Poskusili bomo v bodoče biti bolj pogosto zastopani v tej rubriki. Naše občinstvo tu in v okolici pavabimo, da se snide v soboto 29. junija na klubovi priredbi. Pridite vsi.

Za odbor, Frank Ursitz, tajnik.

JOHNSTOWNSKA KRONIKA

Johnstown, Pa.—Piknikov, ohceti in druge take rotopotje se nam obljubuje kar na koše, poleg pa še kak koncert, ki ga želi prirediti naš stari "Bled". Vse to pa se dogaja na ene in iste dneve, da človek sam ne ve, katere prirede se bi udeležil. Če greš tja, pravijo druge, zakaj te ni bilo k nam, in obratno, a človek ne more biti na dveh mestih hkrati. Tudi z gmotnega stališča ter s stališča poseta je to neuspeh za skupine, pa bila to društva, svetje ali kdo že. Morali bi biti bolj praktični, pa črtali tisti "MI smo MI". Ali nam ne bi bilo v veliko korist, če bi podvzeli sistem, ki ga že imajo naše or-

Kronikar.

RAZNOTEROSTI IZ BRIDGEPORTA. Čemu bloki na prošli konvenciji SNPJ.—Klub piknik na Bridgeportu.—O denunciaciji proti Lotriču.—Agitacija v Clevelandu.—"Ostra debata" na pikniku mlad. šole SND. v Clevelandu.—Slavnost 25-letnice SNPJ. bo v Bridgeportu 4. julija.

Bridgeport, O.—Pisal bi kaj o minuli konvenciji SNPJ, pa saj ljudje čitajo zapisnik. Seveda ga mnogi napačno tolmačijo, posebno kar se tiče blokov. So mnenja, da bi morale biti konvencije brez blokov in strank. V svojih zahtevah se zelo motijo, kajti nobenega večjega zborovanja ne bo več brez "blokov" in "strankarstva". Saj so bloki celo na takih konvencijah, kjer bi moral biti delegatje vsi enih misli,

npr. na konvencijah KSKJ. Vsakemu je znano, koliko bojev je že imela radi svojih "blokov" ves čas po prošli konvenciji. Kar sem še dosedaj čital dopisov v Prosveti in Proletaru, čestito jednotinem bloku, kateremu pravijo od nasprotne strani socialistični blok. Ti dopisniki razumejo, kdo je nesebično za SNPJ, in kdo ne. Jednotin blok je zmagal skor na vsi črti. Tu se vidi, v koga je imela delegacija zaupanje, ko so prišle volitive na dnevni red. Cementni blok in Fišerjevi kričaci ga niso imeli. Vi pa, izvoljeni odborniki, potrudite se, da pridez čez štiri leta pred delegacijo prihodnje konvencije s čimvelejšimi poročili o napredku SNPJ.

Bil sem delegat prošle konvencije in sem tudi izmed "blokov". Stejem si v čast, da sem mogel biti v soc. bloku, kajti v njemu se ni šlo za politiko ali koritarstvo, pač pa za posetenost in pravčnost ter za bodoči prospeh SNPJ. Ako pa bili turkovci ali takozvani progresivni komunisti v pravlem, bi bil pa pri njih. Nepravnost na takih zborovanjih je praktično nemogoča. Kdor skuša biti v tem smislu "nevraten", pokaže le, da se ne zanima za drugega kakor za dnevnice.

Sirom dežele prirejajo društva SNPJ. slavnosti k srebrnemu jubileju te dične podporne organizacije. Ali naj bomo takoj brezbrinji, ko smo vendar povprečno v SNPJ. še najbolj organizirani? NE, pravi kronikar. Johnstown s svojo divno oklico naj enkrat pokaže, da ima mnogo bratov in sester, in to naj izvrši še letos.

"Gliha v kuh strihu." Čudil sem se "Enakopravnosti", da je naravnost v svoj editorial sprejela demagoški članek s podpisom "član delegacije". Kronikar osebno pozna urednika "Enakopravnosti", pa si ne more predstavljati drugač kot da je tisti članek izšel brez njegove vednosti. Prozornost demagogije v članku je hitro spoznati. Poznaj človeka in spoznal boš njegovo delo. Prav nič se ne motim ako trdim, da se je ta senčil v senci našega starega žožeta, sedaj pa, ko je, če že hoče vedeti, postal finančno neodvisen, poradi reklame, ki mu jo je nudila SNPJ., je pa začel udarjati po tistih, katerim bi moral biti stokrat hvaležen, da je danes to kar je. "Nehvaležnost je plačilo sveta," je bilo zapisano v istem listu. Tako žožeta, sedaj pa, ko je, če že hoče vedeti, postal finančno neodvisen, poradi reklame, ki mu jo je nudila SNPJ., je pa začel udarjati po tistih, katerim bi moral biti stokrat hvaležen, da je danes to kar je. "Nehvaležnost je plačilo sveta," je bilo zapisano v istem listu. Tako žožeta, sedaj pa, ko je, če že hoče vedeti, postal finančno neodvisen, poradi reklame, ki mu jo je nudila SNPJ., je pa začel udarjati po tistih, katerim bi moral biti stokrat hvaležen, da je danes to kar je. "Nehvaležnost je plačilo sveta," je bilo zapisano v istem listu. Tako žožeta, sedaj pa, ko je, če že hoče vedeti, postal finančno neodvisen, poradi reklame, ki mu jo je nudila SNPJ., je pa začel udarjati po tistih, katerim bi moral biti stokrat hvaležen, da je danes to kar je. "Nehvaležnost je plačilo sveta," je bilo zapisano v istem listu. Tako žožeta, sedaj pa, ko je, če že hoče vedeti, postal finančno neodvisen, poradi reklame, ki mu jo je nudila SNPJ., je pa začel udarjati po tistih, katerim bi moral biti stokrat hvaležen, da je danes to kar je. "Nehvaležnost je plačilo sveta," je bilo zapisano v istem listu. Tako žožeta, sedaj pa, ko je, če že hoče vedeti, postal finančno neodvisen, poradi reklame, ki mu jo je nudila SNPJ., je pa začel udarjati po tistih, katerim bi moral biti stokrat hvaležen, da je danes to kar je. "Nehvaležnost je plačilo sveta," je bilo zapisano v istem listu. Tako žožeta, sedaj pa, ko je, če že hoče vedeti, postal finančno neodvisen, poradi reklame, ki mu jo je nudila SNPJ., je pa začel udarjati po tistih, katerim bi moral biti stokrat hvaležen, da je danes to kar je. "Nehvaležnost je plačilo sveta," je bilo zapisano v istem listu. Tako žožeta, sedaj pa, ko je, če že hoče vedeti, postal finančno neodvisen, poradi reklame, ki mu jo je nudila SNPJ., je pa začel udarjati po tistih, katerim bi moral biti stokrat hvaležen, da je danes to kar je. "Nehvaležnost je plačilo sveta," je bilo zapisano v istem listu. Tako žožeta, sedaj pa, ko je, če že hoče vedeti, postal finančno neodvisen, poradi reklame, ki mu jo je nudila SNPJ., je pa začel udarjati po tistih, katerim bi moral biti stokrat hvaležen, da je danes to kar je. "Nehvaležnost je plačilo sveta," je bilo zapisano v istem listu. Tako žožeta, sedaj pa, ko je, če že hoče vedeti, postal finančno neodvisen, poradi reklame, ki mu jo je nudila SNPJ., je pa začel udarjati po tistih, katerim bi moral biti stokrat hvaležen, da je danes to kar je. "Nehvaležnost je plačilo sveta," je bilo zapisano v istem listu. Tako žožeta, sedaj pa, ko je, če že hoče vedeti, postal finančno neodvisen, poradi reklame, ki mu jo je nudila SNPJ., je pa začel udarjati po tistih, katerim bi moral biti stokrat hvaležen, da je danes to kar je. "Nehvaležnost je plačilo sveta," je bilo zapisano v istem listu. Tako žožeta, sedaj pa, ko je, če že hoče vedeti, postal finančno neodvisen, poradi reklame, ki mu jo je nudila SNPJ., je pa začel udarjati po tistih, katerim bi moral biti stokrat hvaležen, da je danes to kar je. "Nehvaležnost je plačilo sveta," je bilo zapisano v istem listu. Tako žožeta, sedaj pa, ko je, če že hoče vedeti, postal finančno neodvisen, poradi reklame, ki mu jo je nudila SNPJ., je pa začel udarjati po tistih, katerim bi moral biti stokrat hvaležen, da je danes to kar je. "Nehvaležnost je plačilo sveta," je bilo zapisano v istem listu. Tako žožeta, sedaj pa, ko je, če že hoče vedeti, postal finančno neodvisen, poradi reklame, ki mu jo je nudila SNPJ., je pa začel udarjati po tistih, katerim bi moral biti stokrat hvaležen, da je danes to kar je. "Nehvaležnost je plačilo sveta," je bilo zapisano v istem listu. Tako žožeta, sedaj pa, ko je, če že hoče vedeti, postal finančno neodvisen, poradi reklame, ki mu jo je nudila SNPJ., je pa začel udarjati po tistih, katerim bi moral biti stokrat hvaležen, da je danes to kar je. "Nehvaležnost je plačilo sveta," je bilo zapisano v istem listu. Tako žožeta, sedaj pa, ko je, če že hoče vedeti, postal finančno neodvisen, poradi reklame, ki mu jo je nudila SNPJ., je pa začel udarjati po tistih, katerim bi moral biti stokrat hvaležen, da je danes to kar je. "Nehvaležnost je plačilo sveta," je bilo zapisano v istem listu. Tako žožeta, sedaj pa, ko je, če že hoče vedeti, postal finančno neodvisen, poradi reklame, ki mu jo je nudila SNPJ., je pa začel udarjati po tistih, katerim bi moral biti stokrat hvaležen, da je danes to kar je. "Nehvaležnost je plačilo sveta," je bilo zapisano v istem listu. Tako žožeta, sedaj pa, ko je, če že hoče vedeti, postal finančno neodvisen, poradi reklame, ki mu jo je nudila SNPJ., je pa začel udarjati po tistih, katerim bi moral biti stokrat hvaležen, da je danes to kar je. "Nehvaležnost je plačilo sveta," je bilo zapisano v istem listu. Tako žožeta, sedaj pa, ko je, če že hoče vedeti, postal finančno neodvisen, poradi reklame, ki mu jo je nudila SNPJ., je pa začel udarjati po tistih, katerim bi moral biti stokrat hvaležen, da je danes to kar je. "Nehvaležnost je plačilo sveta," je bilo zapisano v istem listu. Tako žožeta, sedaj pa, ko je, če že hoče vedeti, postal finančno neodvisen, poradi reklame, ki mu jo je nudila SNPJ., je pa začel udarjati po tistih, katerim bi moral biti stokrat hvaležen, da je danes to kar je. "Nehvaležnost je plačilo sveta," je bilo zapisano v istem listu. Tako žožeta, sedaj pa, ko je, če že hoče vedeti, postal finančno neodvisen, poradi reklame, ki mu jo je nudila SNPJ., je pa začel udarjati po tistih, katerim bi moral biti stokrat hvaležen, da je danes to kar je. "Nehvaležnost je plačilo sveta," je bilo zapisano v istem listu. Tako žožeta, sedaj pa, ko je, če že hoče vedeti, postal finančno neodvisen, poradi reklame, ki mu jo je nudila SNPJ., je pa začel udarjati po tistih, katerim bi moral biti stokrat hvaležen, da je danes to kar je. "Nehvaležnost je plačilo sveta," je bilo zapisano v istem listu. Tako žožeta, sedaj pa, ko je, če že hoče vedeti, postal finančno neodvisen, poradi reklame, ki mu jo je nudila SNPJ., je pa začel udarjati po tistih, katerim bi moral biti stokrat hvaležen, da je danes to kar je. "Nehvaležnost je plačilo sveta," je bilo zapisano v istem listu. Tako žožeta, sedaj pa, ko je, če že hoče vedeti, postal finančno neodvisen, poradi reklame, ki mu jo je nudila SNPJ., je pa začel udarjati po tistih, katerim bi moral biti stokrat hvaležen, da je danes to kar je. "Nehvaležnost je plačilo sveta," je bilo zapisano v istem listu. Tako žožeta, sedaj pa, ko je, če že hoče vedeti, postal finančno neodvisen, poradi reklame, ki mu jo je nudila SNPJ., je pa začel udarjati po tistih, katerim bi moral biti stokrat hvaležen, da je danes to kar je. "Nehvaležnost je plačilo sveta," je bilo zapisano v istem listu. Tako žožeta, sedaj pa, ko je, če že hoče vedeti, postal finančno neodvisen, poradi reklame, ki mu jo je nudila SNPJ., je pa začel udarjati po tistih, katerim bi moral biti stokrat hvaležen, da je danes to kar je. "Nehvaležnost je plačilo sveta," je bilo zapisano v istem listu. Tako žožeta, sedaj pa, ko je, če že hoče vedeti, postal finančno neodvisen, poradi reklame, ki mu jo je nudila SNPJ., je pa začel udarjati po tistih, katerim bi moral biti stokrat hvaležen, da je danes to kar je. "Nehvaležnost je plačilo sveta," je bilo zapisano v istem listu. Tako žožeta, sedaj pa, ko je, če že hoče vedeti, postal finančno neodvisen, poradi reklame, ki mu jo je nudila SNPJ., je pa začel udarjati po tistih, katerim bi moral biti stokrat hvaležen, da je danes to kar je. "Nehvaležnost je plačilo sveta," je bilo zapisano v istem listu. Tako žožeta, sedaj pa, ko je, če že hoče vedeti, postal finančno neodvisen, poradi reklame, ki mu jo je nudila SNPJ., je pa začel udarjati po tistih, katerim bi moral biti stokrat hvaležen, da je danes to kar je. "Nehvaležnost je plačilo sveta," je bilo zapisano v istem listu. Tako žožeta, sedaj pa, ko je, če že hoče vedeti, postal finančno neodvisen, poradi reklame, ki mu jo je nudila SNPJ., je pa začel udarjati po tistih, katerim bi moral biti stokrat hvaležen, da je danes to kar je. "Nehvaležnost je plačilo sveta," je bilo zapisano v istem listu. Tako žožeta, sedaj pa, ko je, če že hoče vedeti, postal finančno neodvisen, poradi reklame, ki mu jo je nudila SNPJ., je pa začel udarjati po tistih, katerim bi moral biti stokrat hvaležen, da je danes to kar je. "Nehvaležnost je plačilo sveta," je bilo zapisano v istem listu. Tako žožeta, sedaj pa, ko je, če že hoče vedeti, postal finančno neodvisen, poradi reklame, ki mu jo je nudila SNPJ., je pa

DOPISI

DETROITSKA KRONIKA.

Detroit, Mich. — Konvencija SNPJ. je končana in tudi pokonvenčni prah se je domalega že razpršil. Armada rebelnega bloka je razpuščena. Njeni poseljnik so odložili fičafajte ter sklenili kompromis, ki blago dejno vpliva na članstvo. Fanfje so prišli s konvencije s precej predrugačenimi nazori — v spoznanju, da se bo med brati ne izplača. Upati je, da bo s tem tudi konec zarot proti gl. odboru.

Česen.

IZ PUEBLA V CHICAGO, PO-
TER V CLEVELAND IN O-
BRATNO SKOZI WILLARD
PROTI DOMU.

Pueblo, Colo.—Druš. "Orel" št. 21 SNPJ. me je pooblastilo, da ga zastopam na deveti redni konvenciji SNPJ. v Chicagu, kar sem storil. O zborovanju ne bom pisal, ker opis o njemu ste lahko brali v zapisniku, ki je izhajal v Prosveti.

O Chicagu nimam mnogo vedati. Je veliko mesto, kateremu bi morda lahko dal v enem ali drugem oziru prednost pred drugimi mesti na osrednjem zapadu vzhodu. Dima je v Chicagu mnogo, morda še več kot v Pittsburghu. Tudi na Pueblo ima steelwork, ki daje od sebe obilo dima, ali v Chicagu prihaja tudi iz starih drugih tovaren in vseh hiš, izmed katerih so ene res "velike". Kolikor sem imel jaz pridognati v tistih dnevih, si je v Chicagu solnce vsakih 14 dni vsega skupaj kake pol ure. Ostali čas je noč, ali je oblačno, ali megla, ali pa dežuje. In če to, ga pa zakrije megla v oblki dima.

Po 14 dnevh zborovanja na konvenciji v Chicagu so se delegatje blokov, grup in brez njih razšli v kraje, od kjer so prišli, eni pa so spomota na pravilu še nekaj posetov, in med temi je bil tudi podpisani. Jaz sem se na povratku pridružil clevelandskemu bloku, in namesto na zapad sem se obrnil na vzhod, da se enkrat vidim mesto, v katerem sem živel pred 23 leti, ter obiščem tam svoji sestri. V vlagu sva sedela skupaj z delegatom Jerinom in se pogovarjala o različnih stvareh. Na postajo v Clevelandu sva despela v nedeljo zjutraj. Vprašal sem se delegata Fr. Jerino, če bi mi pomagal najti naslov mojih sester, kar je rad obljubil, vzel pa nju je štiri in pol ure, predno sva despela na cilj. Svidanje je bilo po dolgih letih in stali smo drug pred drugim, ne da bi se takoj spoznali. Leta tečejo, človek se poglobi v svoje zadeve v okolici v kateri živi, in se ne utegne ukvarjati z rečmi, ki so daleč proč. No, bilo je veselo svidenie. Hvala Jerinu in onima dvema rojakoma (njunih imen se ne spominjam), ki so mi šli na roko.

Cleveland je še vedno slovenski kar se naše naselbine tiči. Mnogo se je sicer predragičalo, ali St. Clair je v glavnem še vedno isti. Mnogo poslojip je predelan, nekaj je novih, in posebnost na njemu je Slov. nar. dom, ponos in središče kulturnega in družabnega življenja našega naroda v tej soseščini. Več sprememb je v naselbini v Collinwoodu in tam okrog, kjer se široj naše naselbine — veliko na račun sentklairske.

V Clevelandu sem že v pondeljek večer kupil vozni listek v Fairchild v Wisconsinu, ki je v bližini slovenske farmarske naselbine Willard. Na postaji v Fairchildu sem izstopil v torek ob 6:30 zvečer. Postajnega agenta sem vprašal, kaj gre vlag na Willard, pa mi je pojasnil, da več ne vozi. "Ta je pa lepa," sem si mislil. Od te postaje do Willarda je 18 milij. Potem so mi pripovedovali, da proga do Willarda že ne obratuje od 1. maja naprej. Business je bil menda slab, a proga zelo v slabem stanju, pa so ji dali priliko iti v konkurs. Kaj bo s to železnico, mi ni znano, pa menda tudi drugim še ne. Vem le, da naši rojaki ne bodo na škodi, ker so zvezle z bližnjimi postajami, ki jih oskrbujejo motor-troki, dobre. Vsled te neprilike z willardsko železnicijo sem začel na postaji premisljevati, da je Willard najbrž res nekaka pustinja, kot sem že dostikrat slišal. O svo-

jem nameravanem posetu Willarda sem že prej sporočil prijateljima Matt Dergancu in Frank Hribarju, ki sta mi odgovorila, da naj ob prihodu v Fairchild telefoniram na Willard. Dobro, ker ni vlag, telefonske žice so še vedno v prometu. Pri pomenku s postajnim načelnikom mi je ta še pravil, da je Willard ena najboljših farmarskih pokrajin v tem teritoriju in pozneje sem se uveril, da je govoril resnično. Ko sem javil Dergancu svoj prihod, se je takoj pripravil v avtomobile in prišel je na postajo v spremstvu svoje sopronge. Ko smo dosegli na Willard, je bila že tema, zato še nisem dobil vlag na farmah naših rojakov, med katerimi je več mojih znancev iz Colorada. Na potu s postaje me je mikalo, da bi vprašal Derganca, kako kaj farma, pa sem se premislil, češ, mogoče je slabo, pa bi mu tako vprašanje ne bilo po volji. V postenkih pred leti sem čul, da so na Willardu tudi pota zelo slaba, vlag da vozi le tu in tam kak dan v tednu, in da so odrezani od sveta. "Nič ne bom vprašal," sem sklenil sam pri sebi, "saj bom zjutraj lahko sam vse ogledal."

Reči moram, da sem bil naslednji dan — iznenaden. Videl sem moderna farmarska poslojip ter lepe stanovanjske hiše, nekatere prav udobno opremljene. V poslojih in zunaj te pozdravljajo razni jedelski stroji. Pečajo se naši ljudje največ z živilorejo, oziroma z mlekarstvom, ki jim daje glavni in najvažnejši dohodek. Ceste po Willardu imajo take, kot mi po zapadu State Highways. Pravili so mi, da gre mnogo zasluge za dobra willardska poto županu Matt Dergancu, ki ima ta urad že drugi termin.

Naši farmarji so zelo vladni ter gostoljubni. Vse ti razkažejo in pojasnijo in ob enem pogoste. Ogledal sem si o-kolicu dvajsetih milij. Predstavili so me tudi šefu, ki je vreden tega urada. Nič ne bi škodilo, če bi imeli takega tudi v Pueblo — toda ne mislite, da sem je dopadel zato, ker mi je dal ječmenovca piti, ampak ker je pač mož na svojem mestu. Name je napravil zelo dober vlag.

V nedeljo 2. junija sem se udeležil slavnosti 25-letnice SNPJ., katero je priredilo društvo "Slovenski Kmetovalec" št. 198 v Slovenskem domu. Da, tudi slovenski dom imajo naši farmarji. Dvorana je precej prostorna, vsekakor tolščna, da odgovarja njihovim potre-

LISTU V PODPORO

XI. IZKAZ.

Chicago, Ill.—Filip Godina \$5. Po \$2: Geo. Maslach in Fred Vider; po \$1: Neimenovana, in J. J. Frank O'mahen 25c. Skupaj \$12.25.

Barterton, O.—Nabranlo na konferenci soc. klubov in društev Izob. akcije, \$8.25.

Little Falls, N. Y.—Frank Petava, \$5.

Lawrence, Pa.—Vesela družba iz Canonsburga, \$3.

Virden, Ill.—Frank Ilersich, \$1.50.

Cleveland, O.—J. Franceskin \$2.30; Anton Mravlje, \$1; Frank Sumrada, \$2.5c. Skupaj \$3.55.

McDonald, Pa.—Lawrence Kavcic, \$1.25.

Rock Springs, Wyo.—Rose Jereb, \$1.

Sugarite, N. Mex.—Frank Lukancič, \$1.

Century, W. Va.—Frank Osolin, 50c.

La Salle, Ill.—M. Vogrich, 50c.

Library, Pa.—Nick Triller, 25c.

Skupaj v tem izkazu, \$37.05. Prejšnji izkaz, \$328.35. Skupaj, \$365.40.

Varčnost zagotovi streho v deževnih dnevih

Negledete kako malo prihranite, začnite s svogo vlogo TAKOJ s pristopom v

Jugoslovansko stavbinsko in posojilno društvo

KI JIH OBRESTUJE OD 6 DO 7%

Sprejemamo vlogo na delnice tudi po pošti iz vseh krajev Amerike. To društvo, ki je bilo ustanovljeno 27. dec. 1918 in inkorporirano 15. jan. 1919, posluje po zakonih države Illinois.

VSE VLOGE SO ZAVAROVANE S PRVIMI
UKNJŽBAMI NA NEPREMIČNINE.

Društvo zboruje vsak petek zvečer v dvorani SNPJ.

43. serija delnic bo izdana v. petek 5. julija.

IMOVINA 30. APRILA 1929 \$350,809.91

Za pojasnila se obrnite na tajnika

JOSEPH STEBLAY

2636 S. RIDGEWAY AVE. CHICAGO, ILL.

Tel. Lawndale 9562

SODRUGOM IN SOMIŠLJENI-
KOM V MILWAUKEEJU

TER OKOLICI.

Slovenski socialistični klub št. 37 J. S. Z. priredi v četrtek večer dne 27. junija diskuzijski večer za člane in somišljence. V angleškem jeziku bo vključeval vrsto pevskih točk. Izpeljan je bil izborni, najboljši je ugaljal zaključna točka, ko je nastopilo dvanaštajt rojenih slovenskih dekleter v dva dečka v pesmi "Mladji vojaki".

Bili so v uniformah, peli so izborni in brez hibe "salicirali".

Bil sem zaverovan v oder, da

nisem nič čul Derganca, ki me je nekaj vpraševal, in še ko

me je dregnil v rebra, me je

dramil iz pozornosti. Kdo tu

di ne bi gledal naših dev,

ki znajo zabavati avdijenco ter se

učiti glasbe in iger tudi v od-

daljenem Willardu!

Po programu se je začel

ples, s prijateljem Janežičem

pa sva sedela v kotu ter opa-

zovala veselo občinstvo. Opol-

ni smo se v najboljšem raz-

položenju razšli. V pondeljek

3. junija sem se odpravil proti

Coloradu. Na postajo sta me

spremila Mr. in Mrs. Derganci

in Mr. Fr. Hribar.

Poset na Willardu mi ostane

vedno v spominu. Lepa hvala

omenjenim, in vsem drugim s

katerimi sem prišel v dotiko, za

prijaznost in gostoljubnost.

Martin Miklich.

ZA DOM V WARRENU.

Warren, O.—Ni potrebno naglašati velikega pomena, ki ga ima za našo naselbino Jugoslovanski dom. Kjerkoli so ga zgradi, se je izkazalo, da se v njem združuje vse naše javno življenje. Tukajšnji dom stoji nad dve leti. Ves čas služi le v svrhe, za katere smo ga zgradili. Dolžnost naselbine torej je, da to poslopje varuje in ga podpira, pred vsem pa, da skrb, kako se bi ga čimprej rešilo obveznosti.

V soboto 22. junija priredi Dom plesno veselico, katere prebiteit gre v njegovo blagajno. Ker je potrebno, da se Dom razbremeni čimprej, se zanašamo, da bomo to priredbo posetili v velikem številu. Opozorite tudi druge, in jih povabite v soboto s seboj v Dom.

Za to priliko je poklonil Mr. Povši iz metropole (Cleveland) obliko vredno \$50, ki jo dobil eden srečnih posetnikov. Oddana bo na veselici, in poleg bo tudi krojač, da jo umeri. Ni se torej treba batiti, da bo premajhna ali prevelika, pač pa bo po modi in lepa.

O vsem tem sem premislil, ko sem sicer eno prošli številki "Enakopravnosti"; nisem sicer njen naročnik, a jo imam priliko brati. V uredniški koloni je bil članek o prošli konvenciji SNPJ., s podpisom "Član konvencije", v katerem izraža peticijo svojo veliko nezadovoljnost z izidom konvencije SNPJ. Togot je nad Zavertnikovim "grobim azenponarskim socializmom", ki po njegovem mnenju nikakor ni za ameriške razmere. No, saj socialistizem po mnenju evropske

buržavzije tudi za evropske razmere ni dober, pa ga bo Evropa vzlici temu prej ali sicer dobita. Socializem ne ugaja kapitalistom nobene dežele, in vsem je "pregrob" in "neprikladen".

"Grob" socializem. To je nekaj novega zame. Mar naj se delavci vržejo na kolena pred gospodarje, da ne bodo "grob"? Ceprav vse vzdržujejo, da plačijo za prejemajo nekaj malega za vsakodnevno preživljanje in pa batine po vrhu — bognedaj, da bi kazali nezadovoljnost na grob način! Če delavec odločno zahteva svoje pravice, če zahteva enakopravnost, smatra peticijo v Enakopravnosti, da je to "grob". Ko pa delavca vržejo iz stanovanja, ko pada policijski kotic, po njegovih glavi, ko ga vlečejo v zapor in ga mučijo v slednjem "grobostju", je pa ameriško, nekaj "prikladnega za ameriške razmere", kajne? To kar so počeli s premogarji v prošli stavki, kar počne v delavci v tekstilni industriji, kar delajo z malimi kršilci prohibicije — to je seveda zelo ameriško in prav nič "grob".

Samo še tole: Ko ne bi imeli v Zed. državah Zavertnikova v spominu. Lepa hvala vse denarju, ki je na pol leta.

Najboljše urejevanje angleškega socialističnega list v Ameriki. Mno- slovenski delavci ga čita.

Naročite si ga tudi vi Narodino in zanj sprejema "Proletarac".

Janez iz Janezovega mesta.

PRIHODNJO NEDELJO BO PIKNIK "SAVE" PRI STERZINARJU.

Chicago, Ill.—V nedeljo 23. junija bo imel naš pevski zbor "Save" piknik na prostornem Sterzinarjevem vrtu ob Red Gate Stop ob proggi jolietskih električnih železnic, par milj od Willow Springa naprej.

Letos bomo prvič na tem vrtu imeli na razpolago prostornen plesni paviljon. Čuli boste petje tega zabora, videli boste indoor baseball team dveh oddelkov društva "Pioneer" S. N. P. J., ki bosta tekmovala za prvenstvo, nagrada pa bo občinstvu naznanjena na dan piknika, in ob enem bomo imeli druge igre, da bo zabave dovolj za vse.

V paviljonu bo igral dober orkester. Postrežba bo najboljša.

Pristopajte k SLOVENSKI NARODNI PODPORNI JEDNOTI.

Naročite si dnevnik "PROSVETA".

List stane za celo leto \$6.00, pol leta pa \$2.50.

Ustanavljajte nova društva. Deset članov(ic) je treba za novo društvo. Naslov: 528 Juneau Ave.

MILWAUKEE, WIS.

VINKO ARBANAS

PROLETAREC

Lit za interes delavskega ljudstva

Izhaja vsak četrtek

Izdaja Jugoslovanska Delavska Tiskovna Družba,
Chicago, Ill.

Glasilo Jučeslavanske Socialistične Zveze

NAROČNINA za Zedinjeno državo in Kanado, za celo
leto \$3.00; za pol leta \$1.75; za četr leta \$1.00—
Inozemstvo: za celo leto \$3.50; za pol leta \$2.00

Vsi rokopisi in oglasi morajo biti v našem uradu naj-
poznej do ponedeljka popoldne za priobčitev
v številki tekočega tedna.

PROLETAREC

Published every Thursday by the Jugoslav Workmen's
Publishing Co., Inc.

Established 1906

Editor Frank Zaitz
Business Manager Charles Pogorelec

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, One Year \$3.00; Six Months
\$1.75; Three Months \$1.00—Foreign Countries, One
Year \$3.50; Six Months \$2.00.

Address:

PROLETAREC

3639 W. 26th St., Chicago, Ill.

Telephone Rockwell 2864

546

"MacDonald ni "rdečkar" in tudi drugače ni prenapačen"

"MacDonald ni rdečkar, ne sanja o revolucionarju, in ne pričakuje, da pride socializem v času njegovega življenja," so začeli pripovedovati kapitalistični listi po volitvah. "Noben član v MacDonaldovi vladi ne propagira drašičnih metod za doseg socialističnih ciljev," so se glasili eni komentarji. To znači, da naj kapitalisti v Angliji spe-brez skrbi, kajti ni se batiti, da se prikraje kako noč v njihova stanovanja proletarska drhal in jim poreže glave. Pred volitvami, ko je bilo treba rohmeti na shodi, v listih in na plakatih, so sicer trdili drugače, toda volitve so končane in de-lavska stranka je sedaj na vladi.

Lloyd George pa je v svojem govoru dne 13. junija dejal med drugim: "Liberalna stranka ima v novi zbornici odločajočo moč. Kamor se obrne, tam bo večina. Ko hitro bo začela MacDonaldova vlada eksperimentirati s svojim socializmom, ji bomo dneve zaključili. Glasovali bomo zanje le, dokler bo izvajala liberalni program . . ."

Liberalnemu Lloyd Georgu, o katerem pravijo toriji, da je ekstremno radikal, je MacDonald preradikal, in podpiral ga bo le dotlej, dokler bo izvajal program, ki ni izrazito socialističen. Lloyd George je npr. nasprotnik podprtanjem prirodnih virov in socializacije industrije, želi pa, da se reši problem brezposelnosti, da se omeji oboroževanje in da delavska vlada koristi še v marsikateri drugi stvari. Vse je lepo zbalancirano, toda med tem, ko nekdaj mogočna liberalna stranka nazaduje in je le še peto kolo, delavska trajno napreduje. Lloyd George in kapitalisti v stranki torijev se tolazijo, ker je to pač najboljša medicina pred prihajajočim koncem, ki pride, pa magari šele čez deset ali dvajset let. Vidno je, da zanje prihaja in da si delavski režim, vzlej padcem, ki se mu še obetajo, utruje tla in da popravlja pota, ki vodijo v nov ekonomski red.

Mooney in Billings

Dne 22. julija 1916 se je vršila v San Francisco, Calif., propagandistična parada za narodno obrambo. V Zedinjenih državah je prišla tedaj na površje vojna manjica. Finančni interesi so zahtevali "pripravljenost na vojno"—torej večjo armado in mornarico. Sotisoče ljudi, ki čitajo liste kakršni so, so verjeli, da potrebuje njihova dežela boljšo pripravljenost na obrambo in so pomagali v tej propagandi. V parada za pripravljenost, ki so se vršile po raznih mestih naše Unije, so moralni sodelovali delavci iz nešteth tovaren. Navdušenje je rasil, na svetu je divjal vojni požar, ki je s svojimi plameni začel lizati tudi Zedinjene države.

Parada za vojno pripravljenost, ki se je vršila na prej omenjeni datum v San Franciscu, je končala s tragedijo. Nekdo je v svoji blaznosti vrgel vanjo bombo, ki je ubila deset ljudi. Nihče z zdravim razumom ne more pričakovati, da bi s takimi atentati škodoval vojni. Skoduje se z njimi edino zavednemu delavstvu ter pomaga reakciji in militarizmu. Tak učinek je imela tudi bomba v San Franciscu.

Bomba je bila vržena, deset ljudi je bilo ubitih—in nato je sledilo vprašanje, kdo je kriv? Oblasti so se koncem konca koncentrirale v prosekutiranju dveh oseb: Thomas Mooneyja in Warren Billingsa. Oba sta bila delavska agitatorja, in Mooney je bil na črni listi v glavnih pisarnah vseh mogočnih korporacij, ki imajo svoje urade v San Franciscu. Bila sta aretirana ter poslana v zapor. Obnavava se je vršila v času vojne histerije in pod vplivom tragedije, ki jo je obsojalo vse ljudstvo. Nekdo je kriv—čemu ne bi bila Mooney in Billings? Sodni proces, ki je hotel bolj maščevanje nego pravico, ju je spoznal kriv. Mooney je bil obsojen na smrt, pozneje mu je bila kazenski spremenjen na dosmrtno ječo. Billings je bil obsojen na dosmrtni zapor. Mooney je bil poslan v San Quentin, Billings v Folsom. Od 1. 1916 sta neprestano v zaporu. Propaganda sodnega preganjanja je bila naperjena v prvi vrsti na Mooneyja.

In enako je propaganda za njegovo osvoboditev obrnjena predvsem nanj. Njegova nedolžnost je jasno dokazana. Zavzel so se zanj sodniki, priče, ki so pod pritiskom vojne histerije videle cesar niso videle, zavzel se je zanj pokojni predsednik Wilson in stotero drugih prominentnih oseb. Organizirano delavstvo je apeliralo in obrambni odbor je zbiral sredstva, podatke in dokaze ter tiral zadevo pred sodišča in tribunal javnega mnenja—toda Mooney in Billings sta še vedno v ječi.

Njuna zadeva je eden izmed kričečih dokazov, da je justica razredna, ne pravična, da obeša in zapira, kar je nji neljubega, in da je v svojih razrednih predstodkih slepa za pravico.

Zanju se je zavzela na svoji deveti redni konvenciji tudi SNPJ. V boju za njuno osvoboditev so mogočne delavske organizacije in prominentne osebnosti, kalifornijski govor Young pa—čaka. Pripravljen je pomilostiti Mooneyja, toda Mooney hoče oprostitev, izbrisanje madeža, ne pomilostitev! Enak Bo Billings.

Ko je bil Mooney poslan v zapor, je bil krepak. Trinajst let zapora mu je vzelio fizične moči. Mooney, preje mlad in krepak, je danes starec. Na duhu ne klohe in zahteva pravico.

Razredna justica je izvršila kriminalni umor nad Saccom in Vanzettijem. Enako kriminalno postopek z Mooneyjem, s to razliko, da ga drži v zaporu, dasi so dokazi o njegovi nedolžnosti jasni.

Zahtevajmo vsi osvoboditev Mooneyja in Billingsa. Stopite v zvezo z Mooneyjevim obrambnim odborom, cigar tajnica je Mary E. Gallagher in njen naslov P. O. Box 1475 M, San Francisco, Calif.

Ako zamorec umiva zamorca

Klerikalno glasilo "Amerikanski Slovenec" hvali "naprednjake" v SNPJ, in v svojem navdušenju za "progresivno strugo" imenuje tudi nekaj imen izmed "liberalnih" članov prošle konvencije SNPJ, katerim daje priznanje za njihov boj proti socialistom. Iz tega kar čitamo v organu gospodov frančiškanov, Rev. Kazimirjeve žlahte ter Grdinovega Toneta, sklepamo, da so socialisti nazadnjaki kakršni ni niti v državi Tennessee. Na veliko srečo napredka pa se je pojavil v SNPJ napredni blok, ki po rakovo napreduje v boju za svoj napredek. Veseli nas, da ima ta ne-napredni napredni blok svoje prijatelje pri takodolnem listu kakor je napredni "Amerikanski Slovenec", glavna trobenta naprednega vseslovenskega katoliškega shoda v Lemontu, starih враž, črnih "bukel" in še mnogih drugih naprednih stvari.

In veseli nas, da daje svoje priznanje v svojih nedragocenih kolonah "najodličnejšim" naprednjakom v progresivnem bloku. To je pač v redu, ne bilo bi pa v redu, ako bi "Am. Slovenec" hvalil "nazadnjaški socialistični blok". Ako tat hvali policaja in sodnika, je vse v redu s tem, ne pa s policajem in sodnikom.

Vloga komunistične stranke v Angliji

Komunisti v Angliji so do poslednje dobe delovali kot skupina v delavskih stranki. Ta se jih je končno docela naveličala, ker ji je začelo njihovo "vrtanje od znotraj" predsedati in jim je dala potni list. Isto se je dogodilo z njihovo politiko v unijah. Tedaj jim je ko-interna poslala navodilo, da naj se organizirajo kot stranka zase, ki mora biti proti delavski enako v opoziciji kakor proti torijem ali liberalcem, kajti vse te tri stranke so sovražnike ljudskih interesov. In tako so šli v prošli volilni kampanji—komunisti samostojno v boju ter nominirali svoje kandidate za poslance v par sto okrajih. Svoje bojne pline pa so obrnili v prvi vrsti na delavsko stranko, kar je pač svojstvo takozvanih komunistov v vseh deželah po svetu. V okraju, kjer je kandidiral za poslanca Ramsay McDonald, so komunisti kandidirali proti njemu svojega glavnega voditelja Pollita, ki je tudi najboljši govornik njihove stranke ter tako popularna oseba. McDonald se je moral boriti ob enem proti kandidatom konsermativne in liberalne stranke. Komunistični kandidat Pollit se je vrgel v vso silo v boju proti—McDonaldu. Toriji so bili veseli, misleč, da bo Pollit odvzel McDonalda tisoče glasov in s tem omogočil zmago konsermativnemu kandidatu. Rezultat pa je bil, da je dobil McDonald 35,615 glasov, in komunistični voditelj Pollit samo 1,031 glasov. Volilci, kajti so razumni, se ne pusti blufati, pa naj prihajajo blufarji pod "progresivno", "komunistično", ali pa pod konsermativno firmo. V ostalem so komunistični kandidati za poslance dobili povprečno komaj po par sto glasov in svojih poročilu, v katerem se morajo za neuspehe opravičiti kominterni, bodo težko pojassnili, čemu se s toliki sredstvi tako malo dosegli, oziroma so celo izgubili edini sedež, ki so ga imeli v prejšnji zbornicni.

AFORIZEM.

Kdor spozna potrebo kakšnega dela in pravi danes "Hočem" jutri se mu pa že ne zdi važno, pojutršnjem se mu pa ne ljubi, ne bo nikdar storil nič velikega. Ne odlašajte tistih del in nalog, ki morajo biti danes izvršene.

PROLETAREC

NAJVEČJI SOVRAŽNIK ČLOVEKA JE NEVEDNOST

Kotel hudobje. — Za Proletareca napisal Felix Rozina.

Cemu je v človeku zavist? Cemu je brat sposoben sovražiti brata za prazen nič? Kako more človek mučiti človeka, ga izkorisčati, mu zasuhnjiti ženo in otroke? Kako je mogoče, da more človek pasti na nižino najgršega izdajalca, da klečplazi in se klanja svojim takozvanim "višnjim"? Sposoben je zatajiti ženo in hčer, sposoben je ukazati svojim hlapcem, da streljajo v ljudi, ki zahtevajo pravico, sposoben je krasti in sposoben je celo oropati brata človeka zadnjega centa, in zmožen ga je tudi ubiti. Kje je tukaj dostojanstvo človeka?! V kotlu hudobje mešajo le slabici instinkti človeka, in poleg toga je Zavajalka Vera. Namesto, da bi ljudi poboljšala, je le izrabljala njihovo ignoranco ter kovali iz nje kapital. Namesto, da bi šla v borbo za "posvetnemu" blešku laže ljudem, da služi Njemu in onim, ki se potlačeni in razčlenjeni.

Hudobnost je pred vsem insinkt zavedenega človeka; ljudstvo v splošnem počne kar ne bi smelo—pod pritiskom svoje NEVEDNOSTI. Moč preobratna, ki vodi človeštvo naprej, je v NJEMU. Resnica je v NJEMU. Kdor jo hoče spoznati, se mora NAUČITI MISLITI. Predvsem pa mora misliti kot človek in delati kot človek. ODSTRANITI se mora od kotla zablod ter se obrniti k LUCI RESNICE IN K DOSTOJANSTVU ČLOVEKA.

VŠČIPCI

Novo konvenčno zanimanje

Ni se še ohladilo zanimanje za konvencijo SNPJ, že ima posebno hrvatsko-srbska javnost v Ameriki priliko slediti tekmi med bloki na konvenciji v Clevelandu. To je pač v redu, ne bilo bi pa v redu, ako bi "Am. Slovenec" hvalil "nazadnjaški socialistični blok".

Dolgočasen urad.

V Pittsburghu okrog urada HBZ. je sedaj pusto in prazno. Vse kar v njemu kaj šteje, je sedaj na konvenciji v St. Louisu. To je tam bilo odzajajočo od tem, da gre trda da se odločuje med bloki z malimi večinami, 1 glas, dva, pet—deset je že mnogo. Morda, pišejo, se proti koncu kaj spremeni.—Pittsburiška cekarica.

"Papež niste imeli vmes."

Ko ste v zadnjih številkih na tej strani priobčili "kolekcijo" diktatorjev sedanje dobe, ste na papeža čisto pozabili. Tudi on se je proglašil za diktatorja svoje države, ki meri sto akrov posebne zemlje in šteje nekaj sto prebivalcev. Njegova beseda je ukaz v oblasti. Cemu niste imeli na sliki?—John Gorup.

Jože Zavertnik dobil nov avtomobil in tisoč dolarjev nagrade.

Jožetu Zavertniku so poklonili čekske in drugi člani S. N. P. J. za njegovo vestno dvajsetletno delo, ki ga je vršil v interesu SNPJ, nov avtomobil ter ček v vsoti tisoč dolarjev, da bo imel za popravila in gasolin. (To je seveda izmisljena "vest", torej navadna raca, bunk in boloney. Tole kar sledi, pa ni raca.)

"Kako čislajo duhovnika v Canonsburghu."

(Ta naslov je povzet dobesedno iz "Am. Slovenca").

Tukaj v naši fari sv. Patrička smo imeli 4. junija banket za našega ljubljenega duhovnika Zacharskega. Farani so

mu ob tej priliki v znak ljubezni izkazili ček za \$1,000 v priznanje za njegovo 18-letno delo pri fari.

To poročilo je postal omenjenemu listu F. Bevec.

To ni prvi duhovnik, ki je

dobil tako darilo. Zakrajšek v Chicago, Plevnik v Jolietu, gospodje v Clevelandu, v Pueblo, Pittsburghu in drugod, so bili deležni priznanja v dolarjih, avtomobilih, novih hišah ter sličnih darovih. To je lepo in prav, kajti gospodje ne bili bili gospodje, če ne bi zanje nekdo po gospodsko skrbel. Kar se tiče socialistov, je seveda njihova dolžnost, da delajo in prenašajo batine, potem še smerijo v penzion brez pokojnine.

Ker sem že pri tem, naj mi bo dovoljeno reči še par besed. V clevelandski "E" vidim, da se v eni koloni cika na Jožeta, v kateri ga pisec predstavlja za grobega ajzenponarja, v drugi pa se ga "miluje", ker ni bil na konvenciji nobenega pravega priznanja v kešu, in pisek vzklikajo, Jože, nehvaležnost je plačilo sveta.

Se par besed, predno napravim svoj podpis. Jože Zavertnik ni pričakoval in ni vprašal za "pokojnino". Delal je za interes SNPJ, iz preprčanja, medtem ko dela večina duhovnikov po naših farah samo radi svojega "profesionala". Jože je šel iz urada z zavestjo, da je delal POSTENIO in bo še delal na ZPOTENIM SMOTROM. Pika.

Ali veste, zakaj se našim oddornikom ne poviješuje plača? Well, ako prihajate na konvencije, gotovo veste! Dobro in slabo blago se samo hvali, in ker je slabega več kot dobrega, tripi pri tem tudi dobro bla-goto. Bivši delegat.

Tudi grdi ljudje imajo pamet. Ce se komu primeri, da ni posebno lep, ima vseeno lahko glavo in v nji nekoliko izobrazbe. Cemu naj bi bila kunšt lastnost lepih ljudi? Tiste, ki govore o lepih in grdih, se vprašam: Kaj pravzaprav je lepot? — Ena prizadetih v Chicagu.

Za smeh in kratek čas iz "Radnika". Stvar, drugov, je povsem druga. Ce bi "mašina" hotela, teda bi št. 4 ne vežbal svojega grla na konvenciji na stroške konvenčnega skладa SNPJ, in tudi odbor bi bil nekoliko dru-gačen. Toda ker "mašina" ne Nadaljevanje na 5. strani

SOCIALNI IDEALI

Predaval IVAN MOLEK

v klubu štev. 114 J. S. Z. v Detroitu, Michigan,
12. januarja in v klubu štev. 1 J. S. Z. v
Chicago, Illinois, dne 25. januarja 1929.

(Nadaljevanje.)

Mengtse.

V istem stoletju kakor Plato je živel v daljni Kitajski modrijan Mengtse ali Men-tius, ki je tudi sanjal o idealnem socialnem redu in pravčnosti. Mengtse je bil, menda prvi Kitajec, ki je priporočal, da se vojna odpravi in da se ljudstvu pripozna pravica, da lahko odstavi despotične vladarje. Pomislite, da je Mengtse to priporočal 350 let pred Kristom!

Njegove ideje seveda niso obvezljive. Mengtse pa ni bil sam na Kitajskem. Mnogi kitajski moralisti so bili konstruktivni socialni misleci in njihovi nauki so po 2300 letih še danes ohranjeni. Učili so na primer:

"Pravičen človek se posluži srca, drugi ljudje se poslužijo pesti."

Med širimi morji se vsi ljudje bratje.

Pod nebojem je samo en dom.

Srca ljudi so edini postavni temelj cesarstva."

Rimski socialni misleci.

V vojaški in aristokratični republiki starega Rima ni bilo mislecev, ki bi bili dosegli ali celo prekosili Grke, bila pa je več človek-ljubov, ki se s besedo in mečem bojevali za izboljšanje razmer v potlačenih masah. Zgodovinarji nam priporočujejo, da je že v šestem stoletju pred Kristom rimska ljudska armada izgnala tiranskega kralja iz Rima in takrat je bila organizirana republika, v kateri sta bila ljudski zbor in senat najvišja oblast. Kmalu pa je bil konflikt tudi v republike. Senat ali starešinstvo je bil skupina starih Rimljakov, ki so izhajali iz prvotnih slavnih družin v Rimu in imeli so največ zemlje in drugega imetja, pa so si vsled tega domisljali, da so več kot drugi ljudje. Imenovali so se patricije ali plemenitnike, druge navadne meščane so pa nazivali plebejci ali prostake. Tako sta bila že 500 let pred Kristom v starem Rimu dva razreda ljudstva. Toda plebejci so bili vsled vedno naraščajočega podjarmljene ljudstva kmalu močnejši po številu; ker so plebejci tudi služili v armadi, so lahko izsilili iz patricijev celo vrsto koncesij in reform. Skratka čim so lisičji patriciji začeli deliti bojni plen s plebejci, sta se oba razreda pomirila in skupno izkorisčala podjarmljena ljudstva, ki so bila reducirana na sužnje.

Zgodovina starega Rima je dolga vrsta ro-parskih vojn. Za časa republike so Rimljani napadli in podjarmili Etruščane na severu, Grke v Siciliji in Kartagane v severni Afriki. Vsaka vojna je dvignila blagostanje rimskega ljudstva, to se pravi: svobodnih Rimljakov; pomnožila je njihovo bogastvo in povečala število sužnjev. Vojna v starem veku je bila redna industrija, vsakdanji način pridobivanja novega bogastva. Tega načina se niso takrat prav nič sramovali, še ponosni so bili, če so mogli stresti tuje ljudstvo, odpeljati cele narode in sužnost in oropati jih vsega imetja. Bogovi so to zahtevali! Po vsaki roparski vojni so bile v Rimu velikanske procesije, v katerih so vodili uklenjene ujetnike po ulicah in vozovilih v ugrabljeni plen, po triumfalnih pohodih je pa bila vsa rimska armada pogoščena, pogoščeni so bili svobodni državljanji in gostje so trajale po cel tedenu. Ni čuda, da so Rimljani hoteli imeti vojne. Danes se vsaka vlada sramuje napadalne vojne in vsi se lažejo, da so prisiljeni na obrambno vojno, toda v Rimu niso poznavali te sramote. Predstavniki ljudstva so z javne tribune pozivali na klanje in rope. In tega ni bilo samo v starem Rimu, temveč povsod. Stari Jude, ki so klali in ropali na povelje svojega Jehove, kadar so mogli, niso bili nič boljši.

V takih razmerah je bil Rim proti koncu republike najbogatejše mesto tedanjega sveta. Obenem je bilo tam milijone sužnjev, ki so obdelovali polja vse Italije in drugih okupiranih dežel, veslali galeje ali barke in dru-

gače skrbeli, da se je svobodnim Rimljanim dobro godilo. Razume se, da v takih razmerah ni bilo dosti socialnega idealizma, prišlo pa so konflikti med sužnji in njihovimi gospodarji. Ti boji so bili aktualno socialni, niso pa nosili tega značaja, pač pa verski karakter. V predzadnjem stoletju pred krščansko ero so izbruhnili veliki punti sužnjev v južni Italiji in Siciliji. Najznamenitejša je bila revolta, katero je vodil znani Spartacus. V njegovi armadi je bilo 60,000 sužnjev in parkrat je pognal v beg rimske vojske čete. Toda med sužnji ni bilo organizacije in discipline, da bi bili mogli dolgo vzdržati. Spartacus ni bil noben mislec, pač pa je navduševal sužnje s fanatizmom. Rimski zgodovinarji pišejo o njem, da je bil verski šarlantan. To najbrž ni bilo res, ali z njegove strani nismo nobenega poročila. Konec je bil, da so rimske vojske čete strelje armado sužnjev v najkrutjejo silo. Na tisoče upornih sužnjev so pribili na križe. Križi so stali ob stari rimski cesti od Rima do morja.

Za revolto sužnjev je prisa civilna vojna, ki se je bolj približala idealom socialne rekonstrukcije. Šlo je za agrarno reformo. Mož, ki je takrat izvršil herojski poskus, da popravi naraščajoče socialne krivice, je bil Tiberius Gracchus, slavni ljudski tribun. Gracchus je bil iz rodu patriciev in visok uradnik, ali ko je potoval po republike, je viden, kako so povsod regimenti sužnjev obdelovali ogromna zemljišča patriciev, dočim so rimske kmetje državljanji, ki so izvojevali vso tisto zemljo, komaj eksistirali, je vse ogorčen vzhliknil kakor piše Plutarch v njegovem življenjepisu:

"Zveri v Italiji imajo svoje luknje in broge, mož pa, ki se bojevali na bojiščih in prelivali svojo kri za domovino, imajo pa samo zrak in luč dneva in klatiti se morajo s svojimi ženami in otroci naokoli, pa nimajo prostora, kamor bi položili svojo glavo."

Te besede so bile izgovorjene kakih 130 let pred Kristom, a čudno, kajne, kako so podobne nekim besedam, ki jih je kasneje zapisal evangelist!

Gracchus je predlagal da rimska zbornica sprejme naredbo, na podlagi katere mora vsak posestnik, ki ima več kakor 320 akrov zemlje, oddati proti odškodnini preostalo zemljo republike, ki jo naj razdeli med revnejše državljanje. Njegov načrt je bil odklonjen in patriciji so najeli morilce, ki so Gracchusa ubili. Tedaj je njegov brat Caius Gracchus nadaljeval boj in dosegel je, da je bila zemljiščna reforma njegovega umorjenega brata sprejeta. On je bil prvi, ki je tudi izposloval, da so v Rimu prodajali žito po nižjih cenih revnim državljanom. To je bilo menda prvo socialno zakonodajstvo v starem Rimu. Toda sovražniki niso mirovali in čez nekaj let so tudi Caiusa ubili in uničili njegovo reformistično stranko.

Kaj idealizame kljub temu ni bila zadušena. Mnogi rimske govorniki so se ogrevali za boljše ljudske razmere. Med temi je bil tudi Cicero, ki je priporočal bratstvo med ljudmi. Grške ideje so prodirevale v Rim in cela vrsta takozvanih stoikov se je navduševala za razne socialne reforme. Stoiki so bili moralisti, a ozirali so se tudi na široke ljudske mase. Tako je Seneca nazival sužnje "naši bratje v nižinah". Apeli niso bili zmanj. Kmalu po padcu republike, ko je postal Rim cesarstvo, je 400,000 svobodnih delavev v Rimu dobivalo zastonj žito imeli so prost vstop k igram, prosto izobrazbo—kolikor je bilo takrat izobrazbe—prosta kopališča in toliko praznikov kakor drugi državljanji. Nobena druga civilizirana dežela v starem veku ni dala svojemu ljudstvu toliko socialnih olajšav kot pač Rim. Že leta 82 pr. Kr. je bilo sprejet, da lastnik ne sme ubiti svojega sužnja. Na tisoče sužnjev je bilo odkupljenih in oproščenih. Socialne ideje grški filozofov so bile izvajane v praksi še v Rimu. Cesar Diocletian je celo dekretiral minimalno mezdo za vse kategorije delavev, tudi za učitelje in pravnike. V petem stoletju je pa bilo konec vsega socialnega idealizma. Grško-rimski svet se je pogreznil v temno noč, ki je ležala nad Evropo celih tisoč let.

(Dalje prihodnjic.)

zdrave predsedniku Zed. držav, govorju države in županu mesta, kjer zboruje. Konvencije SNPJ. nimajo te tradicije, in prelomila jo je le konvencija l. 1918 v Springfieldu.

Predno pride na tej konvenciji do poimenskega glasovanja vzame precej diskuzije, posebno ko se je šlo za prvo pojmenko glasovanje. Razprave so bile nadalje o sirotišču, ki stane Zajednico nad \$193,000, o delu raznih odbornikov itd. Največ razprav je bilo do osme seje, do katere sega to poročilo, o nevažnih stvareh.

Obširna je bila diskuzija o točki v pravilih, ki prepoveduje politiko v Zajednici. Nekateri delegati so dokazovali, da je ta določba brez pomena, kajti četudi prepoveduje politiko in pa versko pristranost, je v Zajednici vendar edven več politike, odsjeki (držav) pa, ki imajo verno večino, ali pa cerkvene ljudi v odboru, se pa tudi ne drže pravil, ker pomažajo cerkvi kolikor pač morejo. Eni glavni odborniki so lansk

leto skozi društvo Zajednice agitirali za demokratsko stranko, in ena so bila izrabljana tudi za republikansko. Komunisti so dokazovali, da se točko uveljavlja le proti komunistični politiki in nobeni drugi.

Če bo konvencija končana ta teden, je ob času tega poročila težko reči, Prošla konvencija je porabila za zborovanja 18 dni, vendar pa je sedanja delegacija mnenja, da bosta dva tedna zadostovala.

Ob večerih se vrše shodi in sestanki. Komunisti redno izdajajo letake ter dnevni bullettin. Takoj ob otvoritvi konvencije sta bili razdani dve listi, ena od progresivnega bloka, druga od Kolja, kjer so bili delegatki priporočeni kandidati v konvenčno predsedništvo. Letaki se pojavljajo dnevno z argumenti v prilog enega ali drugega stališča. Najpopolnejše so organizirani komunisti, najtežje stališče pa imajo takoj imenovani prosvetaši, sledbeniki "Novog Svijeta", ker imajo med glavnima blokoma več ali manj "balance of power", dasi jim ni za odločevanje. Na rodniških frazerjih in klerikalcev ne marajo, neodgovornim-komunističnim besednikom pa tudi nočeojo pomagati v vodstvo. Sicer je možno, da se tekom manevrov skozi te dni bloki v številu pristašev spremene, kajti progresivni blok si prizadeva, da dobi večino, a kolaški se enako trudi, da do obdrži.

Nadaljnji potek zborovanja bo opisan v prihodnjem poročilu.

Razna poročila

GRAFT ČIKAŠKEGA "SANITARNEGA" DISTRINKA POBLENJEN.

Sanitarni distrikti čikaškega okrožja, pod čigar delokrog sploh kanalizacija, je pod vodstvom demokratov in republikancev nepošteno potrošil v prošlih par letih okrog osemajst milijonov dolarjev. Ta skandal smrdi bolj kakor gnojnice, ki se odteka po kanalih, katere "upravlja", toda ker se v graft zapleteni politiki obek strank od najvišjih do najnižjih, so ga po par tednih časopisnega boja potlačili, in posebna preiskovalna komisija ilinoiske legistiture je izjavila, da je bilo gospodarstvo sicer neuzorno, toda drugače je vse O. K. Le eden poslanec je imel dovolj poguma, da je podal manjšinsko poročilo, a povedal je v splošnem le to, kar je že preje dognala preiskovalna pot.

CENZURA V JUGOSLAVIJI

Odras diktature—VSAKE diktature, je med drugim v cenzuri. V Jugoslaviji je bila močno upotrebljavana že pred nastopom sedanjega stanja, a po novih naredbah je časopisu svoboda izražanja do celo izvzetja. Vsled cenzure trpe vse socialistični listi, neglede kako se ji izogibajo. Zaplenjeni je bila vsa pravljica na kraljevskih in toliko pravljicah, ki so bili zmanjšani. Apeli niso bili zmanjšani. Kmalu po padcu republike, ko je postal Rim cesarstvo, je 400,000 svobodnih delavev v Rimu dobivalo zastonj žito imeli so prost vstop k igram, prosto izobrazbo—kolikor je bilo takrat izobrazbe—prosta kopališča in toliko praznikov kakor drugi državljanji. Nobena druga civilizirana dežela v starem veku ni dala svojemu ljudstvu toliko socialnih olajšav kot pač Rim. Že leta 82 pr. Kr. je bilo sprejet, da lastnik ne sme ubiti svojega sužnja. Na tisoče sužnjev je bilo odkupljenih in oproščenih. Socialne ideje grški filozofov so bile izvajane v praksi še v Rimu. Cesar Diocletian je celo dekretiral minimalno mezdo za vse kategorije delavev, tudi za učitelje in pravnike. V petem stoletju je pa bilo konec vsega socialnega idealizma. Grško-rimski svet se je pogreznil v temno noč, ki je ležala nad Evropo celih tisoč let.

(Dalje prihodnjic.)

nihovem poslopu: Tega misljenja sta bila oba naprednjaka bloka, a po dolgi debati je bil sprejet predlog kolašev z malo večino; da konvencija ostane kjer je. Iz teh in podobnih incidentov je razvidno, da se je prošla leta, posebno od detroitske konvencije HNZ, v združenih državah, zelo ojačal klerikalni vpliv. Na pittsburghski konvenciji l. 1921 je bil se komaj viden, in izgledalo je, da postane HBZ. v duhovnem oziru slična SNPJ., ko se je potem precej skupina skupin začela vsled komuničativnosti ter fanatizma nagibati od naprednjakov nazaj k takozvanim šovinistom Zottijeve šole. Tudi duhovniki so postali med članstvom vplivnejši, in konvencije se še vedno otvarjajo s prsego Bo-gu. Te vrste ceremonij verskega značaja SNPJ. npr. ni nikoli imela, pa tudi drugih ne.

HBZ. ima običaj pošiljati po

vsem pametnim in treznim ro-jakom, ne ozirajo se na njih politično ali strankarsko pre-pričanje."

Glasom tega lista je v Argentiini sedaj okrog 20,000 Slovencev, večinoma iz Primorske. Med njimi je mnogo inteligentov. Poleg tega izhaja v Buenos Airesu tudi list "Gospodarstvo", ki pa ima več hravatskega kot slovenskega čita-via.

DIKTATURA NA LITVIN-SKEM PREGANJA SO-CIALISTE.

Meseca aprila so bili v Kovnu aretirani trije socialistični voditelji, poleg teh pa so oblasti aretirale 30 drugih socialističnih agitatorjev, katere dolžne velezidaje ter ščuvanja proti vladni. Diktatura na Litvin-skem vlada s fašističnimi metodami. Prisega na nacionalizem in Mussolini je njen ideal. Socialistična stranka je nasilno razpuščena.

ZNIŽANJE PLAČ RUDAR-JEM.

Anaconda Copper Mining Co., ki operira rudnike največ v Butte, Mont., je znižala plače rudarjem. Za vzrok navaja, da so cene bakru padle in mora konsekventno znižati plače.

OGRSKI SOCIALIST DR. EU-GEN KIS OBSOJEN.

Madžarski socialistični vodja dr. Eugen Kis je bil obsojen na tri leta zapora radi svojega delovanja proti madžarskemu fašističnemu režimu. Socialisti se trudijo, da ga osvobode iz objema terorističnih krempljev.

VŠČIPCI

(Nadaljevanje s 4. strani.) veruje v metode kakršnih se poslušujejo "progressivi - na-rodniki - komunisti", je pač prepustila, da sodi večina po svoji najboljši vesti in prepričanju.—Ze.

Kdo "srka iz delavskih žuljev?"

Fara sv. Stefana v Chicagu je imela marca, aprila in maja \$8,373.68 dohodkov. Skozi celo leto znašajo njeni dohodki na podlagi te povprečnosti nad \$33,000.00. Ali je bila kedaj, ali je danes kje v tej deželi med Jugoslovani delavščki ustanova splošnega ali lokalnega značaja, ki bi imela toliko dohodka? Fara sv. Stefana v Chicagu?

Radovedo.

Naše petje in katoliški shod.

Na katoliškem shodu v Lemontu bodo tudi pelji. Kako se bo to izvršilo, je skrb Ivana Račiča, organista farve sv. Stefana v Chicagu, in Ivana Zormanja v Clevelandu.—Cerkev je vedno polagala veliko važnost na petje, ne pa nekateri "napredni" ljudje, ki bi najrajše videli, da pogine vsa naša kultura, če ne gre v prilog bulgarških ali kakih drugih privarnih bizniških interesov. Če potrebno, pa bom več povedal.—XX.

(Opomba.—Vsak prispevek za "Vščipce" mora biti podpi-

san." Vsakdo mora k svoji no-niti dodati še pojasnilo uredniku "Vščipce", koga misli, čemu piše in kakšen je namen notice. Imena, četudi jih pisec v notici za objavo ne imenuje, morajo biti navedena v pojasnilu uredniku. Prispevki edino osebnega značaja (boja med osebami zaradi osebnosti) ne priobčujemo.

Ni posebno ugodno za naše "liberalce",

če jih hvali ultraklerikalni "Am. Slovenec". Kadar te hvalijo klerikalci, da si naprednjak

HANS KIRCHSTEIGER:
POD SPOVEDNIM PEČATOM

(Roman, poslovenil E. K.)

(Nadaljevanje).

Cesar se je imel izpovedati ubogi grešnik, vemo že prej kakov izpovedovalec. Izra zmenostni zadnje noči je pograbilo vnetega služabnika cerkve kesanje. Mar naj bi začel drugo leto svojega visokega duhovništva z bremenom tako velikega greha in tak naj bi stopil pred oltar? Ne, to ne more biti, to ne sme biti. Kako velika sreča je to, da ima sveta katoliška cerkev sveto izpoved, s katero se vsak grešnik lahko hipoma ozdravi vsakega greha!

In kako koristen je šele sveti spovedni pečat! Brez skrbi pove sedaj lahko župniku vse; z nobeno besedo, z nobenim pogledom ne sme izpovedovalec povedati ali dovoliti le dozdevanje, da je kaj izvedel pri izpovedi. Zato je šel prečastni gospod redktor kar navorst k župniku, pa ne šele popoldan h kakšnemu tujemu duhovniku. Tako ne sme župnik niti z Anko izpregovoriti besedice o dogodku zadnje noči.

Po izpovedi je odšel gospod Gros naglo iz župnikove sobe, poslovivši se s tihim "laudeatur Jesus Christus", ne da bi odvrnil oči od tal. Zunaj pa se je olajšan oddahnil. Saj je bila njegova vest zopet čista. Cerkev, kateri je služil tako zvesto, je vzela vso krivico od njega in kot skesanou se povrnivši izgubljeni sin je šel sedaj tja v cerkev, kjer je zmolil sedem psalmov kesanja, potem pa je stopil, odet s svetimi oblačili, pred oltar.

Ali župnik je sedel uro pozneje še vedno na stolu, pred katerim je bil klečal in se izpovedal gospod Gros. Ako bi bil vstal, ga ne bi bile držale noge. Pot na vrt je bila pozabljenja, solnce ni moglo odsmehljati črne skrbi iz njegovega srca in zaman so žgolele ptice vesele pesmice ušesom, ki so ravnonkar slišale uničevalno usodo mladega življenja.

Kaj ni obljudil svoji sestri, da bode varoval Anko kakor svoje oko v glavi? In sedaj je prišla res iz milna enaka nesreča nad otroka, kakor nekdaj nad mater. In Anki ne sme reči svarilne besede, pokazati ji ne sme sočutja, izdati ne sme z nobenim pogledom svoje lastne srčne bolečine. Ali ne greši pravzaprav že sedaj, ko premišljuje stvar, ki mu je znana samo od izpovedi?

Malo da ni prezrl časa za mašo. Prišel je cerkovnik ter ga spomnil na to.

Tri dni pozneje se je prišel gospod Gros z opot izpovedi. Bilo je enako breme na vesti, ki ga je težilo, kakor prvič. Ali topot ni odšel tako jasnega obraza iz župnikove sobe. Najbrž mu je župnik odložil odvez, dokler ne počake odločnosti, da se izogne priložnosti in zapusti hišo, v kateri je provzročil toliko nesreče.

O tem pa ni maral gospod Gros slišati nicensar. Dolgo zadrževana strast ga je pograbila s tako močjo, da se ni mogel več ločiti od Anke. Pisal je celo sila ponizno pismo svojemu škofu, prošeč za nedoločen dopust, ker je njegovo duševirno delovanje v Gospojni skrajno potrebno, in, kar dokazujejo odločilni koraki za ustavitev politične čitalnice, tudi uspešno.

Prošnjo je škofijski ordinariat milostno izpolnil s poahlvalnim pismom in goreči bojevnik za blagor cerkve je dobil škofov blagoslov. Druga posledica tega pisma pa je bila, da partru iz simbaškega samostana ni bila dovoljena na jurisdikcijo za Gospojno, češ, da je iz tujec dieceze. Župnika pa so obiskali sedaj grenki tedni in meseci. Pošteni, odkriti mož, ki je sovražil iz dna duše vsako hinavščino, je moral posedati dan na dan pri eni mizi s svojim gostom, moral je biti prijazen in ljubeznički pred tisto izpovedjo, moral jeigrati napram Anki zaupljivega očeta in niti Lenki ni smel reči: "Pazite dobro na svojega otroka!" Ob vsem, kar je dejal in storil, se je moral najprej vprašati, ali ga ne zadene morda krivo dozdevanje, da je prelomil spovedni pečat in bi ga pogledal duhovni gospod z velikimi, očitajočimi očmi: "Kaj pa delate vendar, gospod župnik? Saj prelomite spovedni pečat!"

Slavnostni dan, ko so otvorili lokalno železnično, ki se je župnik že leta veselil nanj, se je prelevil v dan bolečin. Slavili so ga, a srce mu je krvavelo; govoriti je moral, a rajuši bi bil plakal v gozdni samoti. Povsod je vlačil težko verigo spovednega pečata za seboj, pri vsakem koraku je slišal njen rožljjanje.

Rad bi bil poslal Anko k sestri, kakor nekdaj njeni mater, preden se izpozna njeni sramoto. Ali spovedni pečat mu je to prepovedoval.

Pač pa je znal gospod Augustinus izvrstno izkorisčati dobrodelni spovedni pečat. Župnika se mu ni treba batiti; ta je neškodljiv vsled prve izpovedi.

In prav sedaj, ko mu je Anka priznala, da se čuti mater, je bilo treba prav izrabiti priložnost. Sedaj se izpreobrnuti, bi bilo preneumno; saj se ne more zgoditi nič več.

Ali tudi Anka je bila polna ljubezni in vladosti napram očetu svojega otroka. Dočim je pila najprvo neprostovoljno iz bokala užitka, je naraščala sedaj tudi njena žeja in krepki, mladi, dobro hranični mož je znal pomeseati vedno novih slasti v kupo. In dobrski gospod župnik, ki je tudi že vedel vse, ji ni dejal žal besedice, temveč je bil dober in prijazen kakor vedno. Napaka torej le ne more biti prevelika. Kar pa se tiče greha, ji je rekel Avgust, da ga vzame sam nase in on je

tudi duhovnik, torej mora že vedeti. Le k župniku si ni upala iti k izpovedi, kar ji je bil svetoval gospod zaradi večje sigurnosti.

V tej dobi obilnega uživanja za gosta in groznih dušnih bolečin za župnika, se je primeril dogodek, ki je še hitreje pognal leteče kolo nesreče.

Gospojinski župnik je bil toleranten napram vsem ljudem. Vero je smatral za svetidel od Boga, zato tudi ni zaničeval nikogar, ki ni sprejal te milosti v tako obilni meri, kakor duhovnik Gospodov. Protestantski gimnazijski ravnatelj iz Berlina je bil torej vseko poletje njegov gost, čeravno je letos duhovni gospod in urednik Gros dejal, da ne sme biti. Kako velika sreča je to, da ima sveta katoliška cerkev sveto izpoved, s katero se vsak grešnik lahko hipoma ozdravi vsakega greha!

In kako koristen je šele sveti spovedni pečat! Brez skrbi pove sedaj lahko župniku vse; z nobeno besedo, z nobenim pogledom ne sme izpovedovalec povedati ali dovoliti le dozdevanje, da je kaj izvedel pri izpovedi. Zato je šel prečastni gospod redktor kar navorst k župniku, pa ne šele popoldan h kakšnemu tujemu duhovniku. Tako ne sme župnik niti z Anko izpregovoriti besedice o dogodku zadnje noči.

Cerkovnik gospojinske župne cerkve je bil pač pobožen katoličan. Hranil je denar katoliškega društva, razdeljeval je letake, bil je na vsakem shodu v okolici po več ur daleč, zmerjal jih liberalce in socialiste, nosil je na božjih potih zastavo, volil je samo klerikalce, in vsakemu duhovniku je poljubil roko, ako je dobil napojnjino.

Ali župnik je poznal predobro svojega cerkovnika. Vedel je, da tiči pod svetohilinsko koko bud volk, ki mu ni pravo mesto v cerkvenem svetišču.

Opravičeno je sedaj sumil, da je mož cerkeni tat, ki zamenujujo darovalnik v cerkvi s svojim lastnim žepom. Ali da ne bi po kriev sumničil, se je hotel sam prepričati o cerkovnikovem poštenju.

Neke nedelje proti koncu oktobra je odpril župnik darovalnik in je prestrel denar v njem. Bila sta dva forinta in šestinosemdeset novčičev. Priložil je še dve kroni, zaklenil ter polozil ključ v zakristijo.

Popoldan je prinesel cerkovnik denar v župnikovo sobo.

"Ali veste, koliko je?" ga je vprašal župnik.

"Ne vem. Nič ne štejem. Komaj da se upam, dotakniti se svete cerkvene lastnine. Seveda, kuharica gospoda župnika Šušterja—"

"No, lahko Vam povem, ne da bi štel. Trije forinti pa šestinosemdeset novčičev mora biti. Dve kroni sta vmes. Prestejet, če imam prav."

Cerkovnik je seveda sam vedel to, ali kromi in za polno pest drobiža je bilo že izginilo v njegovem žepu. Župnik, hudobnež, liberalen lopov, ga hoče sedaj naenkrat kontrolirati! Na srečo je stal ravnokar pri steni, s hrbotom proti cerkovniku, ki je imel denar še v žepu in ga je sedaj skrival, a silno jezen položil v skledico, ne vedoč, da ga župnik natanceno opazuje v zrcalu.

Končno je bil gotov s štetjem.

"Res imate prav, prečasti; ravno toliko je, kolikor ste rekli."

"No, pa želim, da bi tudi v bodoče soglasilo tako točno, kakor danes, kajti zdi se mi, da Vam pri okrajnem sodišču ne bi ugaljalo tako, kakor v cerkvi. Kajneda, saj ste mandes razumeli?"

In kako ga je razumel!

"Svinja popovska! Par forintov na leto mi zavidaš. Z okrajnim sodiščem bi mi postregel! Le pazi, da ne prideš sam pred duhovno sodišče. Za tako sekiro se kmalu najde držalo."

Tako je zmerjal cerkovnik sam zase, ko je zapustil sila ponižen župnišče.

Mož pa ni bil zastonj pohajal šole klerikalizma; kadar je bila na kocki njegova ljuba korist, ni poznal nobenega obzira, in vsa sredstva morala služiti namenu.

Prihodnjega dne je stal cerkovnik pred župnikovo izpovednico. Še nikoli se ni došel izpovedal lastnemu župniku. Dopadljivo so gledali kmetje cerkovnika, ki je na tistem vedno ruval proti župniku, zlasti zadnji čas zaradi politične čitalnice. Da, da, župnik, to je mož! Svoje najhujše sovražnike zna izpreobrniti.

Dolgo časa ni mežnar zapustil župnikove izpovednice. Zabava menda ni bila prav prijetna, kajti zrl je prav mračno predse. Ali dosegel je vendar svoj smoter. Izpovedal se je, da je že mnogo let kradel in golufal in sto izpovedjo je zapečatil župniku usta. Ej, razumeti se mora praktično krščanstvo.

Za preteklost se je torej cerkovnik zavaroval; toda za bodočnost so bile nade slabе, ako bi mu župnik dobro gledal na prste.

Najbolje bi bilo zanj pač, ako bi mora liberalni župnik zapustiti katoliško Gospojno.

Popoln tiste nedelje, ko se je izpovedal in je sprejel obhajilo, je sedel mežnar v svoji sobi, pisoč škofu pismo. Vedel je, da naredi anonimno pismo enak vtisk; ali kot pošten, klerikalni mož ni hotel zamolčati svojega imena, le rotil je škofu, nagi na ne izda župniku, ker bi ga sicer trdorščni mož pripravil ob kruhu. Kar pa piše, piše samo iz ljubezni do svete cerkve, kateri ne bi smeli skruniti taki duhovniki. Kajti, znano je po celi župniji in povsod provzoča zgražanje, da kuharica ni devica, da jo je zapeljal sam župnik in da imata svoje lastno dete v župnišču.

(Dalje prihodnjie.)

Papagaj pravi

Meni se vse skupaj neumno zdi, pa nočem biti nikjer zraven. Najboljše je, če si sam zase, pa ti nihče nič ne more.

Moji vtisi s konvencije v Chicagu

PIŠE BIVŠI DELEGAT.

(Nadaljevanje).

V nedeljo večer je bilo v hiši, kjer sem stanoval, zelo živahno. Nekaj je bilo vasovalcev, moj posteljni partner brat delegat je imel s seboj par drugih delegatov, "ker niso imeli kam iti", in gospodinja je nam vsem skupaj pridno stregla. "V Chicagu ni treba biti nikomur ne lačen ne žejen", je rekla, ali ker je pač mislila le na svojo hišo, ji nisem zameril, četudi je povedala o tej stvari na splošno. Ko sem prišel prvič v Chicagu na waukegansko konvencijo, in sem nekaj hodil bližu kolodvora, so me ustavljali ljudje, ki so mi pripovedovali o svojem gladu ter me prosili za nikel ali dajm. Najbrž je bila v Chicagu ni v tem oziru še nič sprememlo. V tej družbi pravili, da je bil tajnik kakrsnega še nismo imeli in ga ne bomo, če ga ta konvencija spet ne izvoli. "Ampak zakaj je ravno on tako dober," je nekako trmočljivo zahteval vedeti tisti delegat, od katerega sem že citiral nekaj podobnih vprašanj. "Kakšni?" je malo nejevoljno vprašal njen mož. "No, tako drugič drugačega."

O Turku so v tej družbi pravili, da je bil tajnik kakrsnega še nismo imeli in ga ne bomo, če ga ta konvencija spet ne izvoli. "Ampak zakaj je ravno on tako dober," je nekako trmočljivo zahteval vedeti tisti delegat, od katerega sem že citiral nekaj podobnih vprašanj. "Kaj ne gre jednotna ravno tako naprej, od kar njege ni več notri? Mar naša blagajna ne narašča?" — "To že, ali pa več, kakšen hudičev ne red je v uradu?" — "No, če bi bila taka reč, bi jaz že moral vedeti, saj sem tajnik precej velikega društva. Tudi prej ne bi vse tako gladko kakor da je namazano po žnorci. Saj je bil notri, zakaj pa je šel ven? Ali ni pravil, da tako službo easy dobi kadar hoče, pa s plačo, ki bo večja kakor mu jo daje SNPJ? Meni se pa vidi, da sta napumpani," se je razrezil ta delegat, in tedaj šele se je začelo res živahno govorjenje. Pripravovali so mu, da so hodili Zavrti, ki so na Turka kričati, in da so ga hoteli izriniti. "Ne verjamem, tega pa ne verjamem," se je spet hudoval ta delegat. "Veste, nekaj pa tudi jaz vem. Zapisnike sem brašil in z razni-

mi ljudmi sem govoril, pa mi je Moram biti za majhne plaže, eden prav zaupno pravil, da je pa ne vem kaj so mi še vse na Turk že v Waukegan sklenil ročili. Imam nekje zapisano." Povedal mi je, da je to njegova prva konvencija in se mu zdijo business vse v redu. Tudi gl. predsednik je vedel za to stvar — vi me ne bote vlekli —

"Kdo pa te vleče," se je užaljeno oglasil gospodar. "V moji hiši te ne bo nihče vlekli." "Veste, vi se potegujete za take, ki zase gledajo najbolj. Zakaj pa je kvital, če ne zato, ker je hotel sebiti koristiti, zdaj pa, ko se mu skim ni tako posrečil, je pa spet pripravljen svicati za jednoto?"

"Tako slab ni, kot ti misliš. Vsak človek ima dobre in slabe strani. Našim ljudem je že veliko pomagal."

"O tem sem tudi jaz slišal, da jim je pomagal. Komu pa? Mar ne načrte svojim ljudem — pa na čigave stroške, pa še to povejte!"

Ni dobil odgovora, ker se je nekdo hitro oglasil vmes, da se hoče ubiti ne samo Turka ampak tudi Cainkarja. Ta dva pa sta najboljša, kar jih ima jednota. "O saj vem, da ene sorte tisti skupaj lete," je rekpel razhuden delegat. Pogovor je postal napet in situacijo je rešila preudarna gospodinja, ki je svetovala vsem, da bo dobro iti spet, "kajti jutri boste lahko še veliko povedali na konvenciji." Izpraznili smo kar je bilo natočenega in šli polagoma vsak z sebi.

"Kako se ti zdi — bo ta le naša konvencija?" me je vprašal moj posteljni partner. "Več, meni je društvo naročilo celega vraka, da naj povem na konvenciji; nekaj pametnih reči, a še več neumnih. Par se jih je zelo potegovalo za Turka in so vpili, da mu moram pomagati.

Kako dolgo že niste obiskali svojih sorodnikov in prijateljev?

Hitra in udobna vožnja po interurban električni železnici!

SORODNIKI in prijatelji so le malo oddaljeni od vas, ako se poslužujete hitrih vlakov interurban električne železnice. Obiskujte jih pogostoma, ne glede kje žive — na severni, vzhodni ali zapadni strani. Vlaki vozijo po 70 milj na uro. Ekonomično potovanje, nobenih prometnih ovir, breskrbna vožnja. Uživali boste krasoto čikaške okolice vi in vaša družina. Na cilj boste dospeli spočeti in imeli prijeten obisk. Za povratek so vam zopet vlaki poljubno na razpolago.

Za vožnji red, cene, in vse druge informacije na vseh treh progah poklicite RANDOLPH 8200

Consolidated City Ticket Office: Outing & Recreation Bureau, 72 W. Adams St., Randolph 8200. Brezplačne informacije gle

Knjigarna "PROLETARCA"

3639 West 26th Street, Chicago, III.

Poučne in znanstvene knjige.

Romani, povedi, črtice in opisi.

Poseti iz starega kraja

LJUBLJANSKI TENORIST
BANOVEC PRIDE V
AMERIKO.

Svetozar Banovec, prvi tenor ljubljanske opere, pride koncertno turo. Tu ostane 6 mesecev. Z njim pride kontra-alistka gdē Ropasova, ki bo pena z njim na koncertih. Njun prvi nastop bo, kot poroča milwaukeeški "Obzor", v začetku septembra v Milwaukeeju. Kdor želi o njima kake podatke, ali jima aranžirati koncert, naj se obrne na naslov "Obzorovega" urednika Rado Stauta, 442 National Ave., Milwaukee, Wis.

PROFESOR DR. BREŽNIK BO
PREDVAL V CHICAGU.

To poletje je prišel v Ameriko iz Slovenije dr. Pavel V. Brežnik v svrhu študij pod pokroviteljstvom Carnegie Endowmenta. Ob priliki, ko se bo nahajal v Chicagu, bo predaval v soboto 13. julija v dvorani SNPJ. o Jugoslaviji. Predavanje se začne ob 8. zvečer in vstopnina je 25c. Vabljeni so vsi rojaki. Predavanje aranžira izletni urad SNPJ. Gotovo vsakega zanima razvoj dežele, v kateri se je rodil, njeno sedanje življenje, njeno gospodarstvo ter njeni izgledi za bodočnost. Predavanja poznavalcev Jugoslavije, kakor je dr. Brežnik, so med nami redka, in prreditveni odbor upa, da bo udeležba v dvorani SNPJ. v soboto 13. julija zvečer prvorstna.

Sodrugom v Clevelandu.

Seje kluba št. 27 JSZ. se vrne vsak prvi petek ob 7:30 zvečer in vsako tretjo nedeljo ob 2:30 popoldne v klubovih prostorih v Slov. narod. domu. Sodruži, prihajajo redno na seje in pridobivajo novih članov, da bo mogo napraviti čim več na polju socialistične vzgoje in v borbi za naša prava.

HENRY STEFFES
1222 N. CLARK ST.
CHICAGO, ILL.

Piknik

Piknik

SOCIALISTIČNEGA PEVSKEGA ZBORA

"SAVA"

(odsek kluba št. 1 JSZ.)

v nedeljo 23. junija

NA STERŽINARJEVEM VRTU

WILLOW SPRINGS, ILL.

(RED GATE STOP)

Vstopnina 25c za osebo. Začetek ob 12. opoldne.

PRVOVRSTEN ORKESTER.

Pevski nastopi, plesna in prosta zabava do poznega večera. Za plesalce je ravnokar dogovorjen prostorn paviljon. Vabimo čikaško in okoliško občinstvo na obilo udeležbo. Postrežba bo dobra v vseh ozirih.

Kažipot za one, ki se bodo vozili z električno železnicijo:

Vzemite Kedzie Ave. kar v Chicagu do Archer Ave. ter se peljte z Archer kar do konca (City limit), tam pa vzemite Joliet kar in izstopite na Red Gate Stop, ki je kakde dve milje naprej od Willow Springsa in ste na mestu.

"ZADRUŽNA BANKA V LJUBLJANI"

JUGOSLAVIA, EUROPE

V LASTNI HIŠI, MIKOŠIČEVA CESTA 13. BLIZU GLAVNEGA KOLODVRVA, SE PIPROČA ROJAKOM V AMERIKI ZA VSE GOSPODARSKE POSLE, ZLASTI:

1. sprejema denar na hranilne vloge ali na tekoči račun proti najboljemu obrestovanju.
2. posreduje najcenejšo dostavo denarnih pošiljk iz Amerike v domovino in obratno.
3. posreduje v vseh gospodarskih in finančnih zadevah hitro in posredno.

Denar, ki se namerava poslati v staro domovino, naj se nakaže na račun Zadružne banke na Amalgamated Bank of New York, 11-15 Union Square, New York, N. Y., istočasno naj se Zadružno banko o tem obvesti in naroči izplačilo.

Za kulantnost poslovanja je že mnogo priznalnih pisem na razpolago. Obravljate se v vseh potrebah za stari kraj na Zadružno banko v Ljubljani.

NAJVEČJA SLOVANSKA TISKARNA V AMERIKI
JE

NARODNA TISKARNA

2142-2150 BLUE ISLAND AVENUE

CHICAGO, ILL.

Mi tiskamo v Slovenskem, Hrvatskem, Slovaškem, Češkem, Poljskem, kakor tudi v Angleškem in Nemškem jeziku.

Naša posebnost so tiskalnice za društva in trgovce.

Pesmi, poezije, igre.

Angleške knjige socijalne in znanstvene vsebine.

ROMANI, POVESTI, ČRTICE
IN OPISI.

Albrecht Ivan: Srce, novele, vez. 50
Album slovenskih književnikov (uredil dr. Janko Šlebinger), vsebuje opise in slike slov. književnikov od Trubarja dalje. Fina vezba. 50

Andrejov Leonid: Plat zvona, no ele, vez. 45
Povest o sedmih običajih, posvečena L. N. Tolstemu, vez. 50

Arčibald H.: Sanin vez. 1.50

Azov Vladimir in Teffi: Humoreske, groteske in stire, broš. 60

Babussek H.: Ogenj, dnevnik dejetnije, povest iz svetovne vojne, vez. 1.25

Beg iz teme: (ruski pisatelj) broš. \$1, vezana. 1.25

Bohinjec P.: Svetobor, povest iz konca enajstega stoletja, broš. 50

Bulwer L. E.: Posledni dnevi Pompejov, I. in II. del, broš. 1.50

Burroughs Edgar R.: Tarzan, sin opice, vez. 1.00

Tarzan in svet, vezana. 1.00

Tarzanove živali, vezana. 1.00

Tarzanov sin, vezana. 1.00

Tarzanova mladost v džungli, vezana. 1.00

(vseh pot knjig \$4.50)

Caleo L.: Cerkevni miši, povest iz sedanosti, broš. 75

Cankar Ivan: Podobe in sanj, vezana. 75

Moje življenje, vez. 85

Cankar Ivan: Zbrani spisi: I. zvezek: Erotika, izdaja 1902; Erotika, izdaja 1899; Pešimi 1892-1898; Vinjet, vezana. 2.00

II. zvezek: Črtice in povesti ter Kritični in polemični spisi, vezana. 2.00

III. zvezek: Jakob Ruda, Potovanje Nikolaja Nikiča, Za narodov blagor, Črtice ter Kritični in polemični spisi, vezana. 2.00

IV. zvezek: Knjiga za lahkomislene ljudi in Tuje, vez. 2.00

V. zvezek: Kralj na Betajnovi, Na klanec in Črtice, vezana. 2.00

VI. zvezek: Ob zori, Živiljenje in smrt Petra Novljana in Hiši Marije pomopročnice, vezana. 2.00

VII. zvezek: Mimo življenja, Črtice in novele ter Kritični spisi, vezana. 2.00

VIII. zvezek: Knjiga za lahkomislene ljudi in Tuje, vez. 2.00

IX. zvezek: Lipe, Pija tobaka, Moč in pravica, Županovanje v Globokem dolu, v rojini krajini, Telečja pečenka, Ivan Erazem Tattenbach, Bela ruta, Bel denar, Na Kolpskem ustju in Doktor Zober, \$2.50. Vseh 5 knjig skupaj. 13.00

Cankar Izidor: Obisk pri slovenskih pisateljih in umetnikih, vez. 1.25

S poti potopisne črtice, broš. 75

Cankarjev zbornik, vez. 1.00

Čehov Anton P.: Sosedje in druge novele, broš. 50

Chesterton G. K.: Četrtek, fantastičen roman, broš. 50

Chocholoušek P.: Jug, zgodovinski roman, 616 strani, broš. 75c. vez. 1.00

Cigler Janez: Deteljica ali življenje treh kranjskih bratov francoskih vojakov, broš. 45

Coloma Louis: Boy, roman, vez. 40

Dolenec Hinko dr.: Zbrani spisi, broširana. 50

Dostojevski F. M.: Besi, roman v dveh delih, 758 strani, vezana. 2.50

Idiot, I., II., III. in IV. del vask 90c., vsi skupaj. 3.50

Zapiski iz mrtvega doma, I. in II. del, vez. 2.25

Zločin in kazen, roman v dveh delih, vez. 2.00

Bele noči—Mali junak, povesti, broš. 50

Iralec, iz spominov mladeniča, roman, broš. 75

Dumas Aleksander: Vitez iz rdeče hiše roman iz časov francoske revolucije, 504 strani, broš. 75., vez. 1.00

Elisabeta, hči sibirskega jetnika. 25

Erjavec Fran: Povesti, vez. 50

Feigel Damir: Bacili in bacilke, humoreske, broširana. 45

Domače živali, vez. 45

Po strani klobuk, humoreske, broš. 75

Poi litra vipavca, vez. 50

Tik za fronto, broš. 50

Federer Henrik: Patria, povest iz irske junajske dobe, broš. 85

Federer-Poljanec: Sisto in Sesto, povest in Abrucev, broš. 35

Finžgar F. S.: Iz modernejšega sveta, roman, vez. 1.50

Finžgar F. S.: Zbrani spisi, vsebina IV. zv.: Dekla Ančka in Šredčala sta se, vez. 1.00

V. zvezek: Boji, Kronika gosp. Urbana in Golobovnjiva, vez. 1.25

VI. zvezek: Samo, Kakor Pešikan, Boltežar, Naš vankdanji kribi in Tri črne žene, vez. \$1.50, vse tri knjige skupaj. 3.50

Flaubert G.: Tri povesti, broš. 65

France Anatole: Kuhinja pri kraljici gosji nožici, broš. 75c., vezana. 1.00

Pingvinški otok, vez. 1.00

Gogolj N.: Taras Buljba, povest, broš. 50c., vez. 75

Golar Cvetko: Prelepa Vasiljica in drugo ruske pravljice, broš. 40

Gorkij Maxim: Deveti januar, črtica iz ruske revolucije 1905, broš. 25

Povesti, 210 strani, broš. 75

Green A. K.: Za milijoni, roman, broš. 65

Hansum Knut: Glad, roman, broširana. 75

Hajek J.: Pustolovščine dobrega vojaka Švejka v svetovni vojni, vezana. 1.50

Jaklič Franc: Ljudske povesti, broširana. 50

Jelovič Ernestina: Spomini na Prešern, broš. 65

Jirasek Alojz: Filozofska zgodba, vezana. 50

Jubilejni zbornik. Ob petdesetletnici Otona Župančiča, fina vezba. 1.50

Jurič Josip: Zbrani spisi (nova izdaja, fina vezba): I. zvezek: Pesmi, Narodne pravljice in pripovedke, Spomini na deda, Pražna verba, Ubožstvo in bogastvo, Jesenska noč med slov. poljarji, broš. 1.50

II. zvezek: Spomini starega Slovence, Tihotapec, Juri Kobila, Dva prijatelja, Vrban Smukova ženitev in Grad Rojnine. 1.50

III. zvezek: Kloštrški žolnir in Deseti brat. 1.50

IV. zvezek: Golida, Hči mestnega sodnika, Nemški valpot, Dva Brata, Božidar Tintelj, Kozlovška sodba v Višnji gori, Črta iz življenja političnega agitatorja, Sin kmečkega cesarja in Sosedjev sin. 2.00

V. zvezek: Lipa, Pija tobaka, Moč in pravica, Županovanje v Globokem dolu, v rojini krajini, Telečja pečenka, Ivan Erazem Tattenbach, Bela ruta, Bel denar, Na Kolpskem ustju in Doktor Zober, \$2.50. Vseh 5 knjig skupaj. 13.00

Kellermann B.: Predor, socialen roman, broš. 75

Kersnik Janko: Zbrani spisi, broširani. 8.00

If In England, Why Not In The United States?

There can be no doubt that the great victory of the British Labor Party will make an impression upon the political consciousness of American labor. If it is true that the American mind is influenced only by success, then the great success of the British Labor Party cannot but have the proper effect upon the psychology of the American workers.

Not so very long ago it used to be said also of the British working people that Socialism held no appeal for them and that they would never have a political party of their own. In those days people would couple the British and American workers and declare in that connection that the Anglo-Saxons, that is, the English and the Americans, possess a different psychology from that of other people. The Anglo-Saxons, it used to be said, are rather practical, and think more of to-day than of to-morrow. But if the Americans were Anglo-Saxons and were likened to Englishmen, when the English workers had no political party of their own and kept aloof from Socialism, why should not the Americans also be Anglo-Saxons to-day and be likened to the English? And if Socialism has finally taken a firm hold upon the British workers, why not also upon the American workers? And if the British workers have been able to build up such a powerful political party, why not also the American workers?

The great victory of the British Labor Party is, therefore, of great significance not only to the workers of Great Britain, but also to the workers of the whole world, and particularly to the workers of America, who in fact are the only ones among the civilized working people of the world who are politically so backward.—(Reading Labor Advocate.)

The Will To Be Free

Who would be free, himself must strike the blow.

Like most of the other maxims, that one is exaggerated; yet there is much truth in it. The Negroes were freed from chattel slavery back in the sixties, but that did not make them free by any means, and they are not free yet. Neither are the whites, for that matter, but the Negroes are less free than their bleached brothers. They would be still less free if they had not set out systematically to "strike the blow" for their own freedom.

The National Association for the Advancement of Colored People — which has just issued its 19th annual report, the one for 1928 — stands guard for the colored race, to protect it from injustice and aid it in its upward climb.

It finds plenty to do, for there are always places in America where the rights of colored citizens are flagrantly violated. The association goes to the rescue. Local struggles for liberty are heartened when they find that they are being backed with sympathy, expert advice and material assistance. Both colored individuals and great groups of colored people have been aided in protecting themselves against discrimination, persecution and other injustices.

In numerous ways the colored race proceeds to "strike the blow" for its own freedom. It is making continual progress in spite of all handicaps. It will attain full freedom some day, because it has the will to be free.

(The Milwaukee Leader)

They Will Get Used To It

Former Vice-President Dawes accepted the post of American ambassador to England before the British election took place. Probably he could not believe that anything like a Labor victory would come out of the election. With his attitude as a hater of radicals and an organizer of "minute men" it must be gall and wormwood to him just to think of having to work with a Labor premier. But our ambassadors, ministers and consuls in European countries will have to become increasingly accustomed to working with labor officials of all grades.

Many years ago Mary Ellen Lease told western farmers to "raise less corn and more hell." In recent years they have raised little of the latter but the politicians they support have made up the deficit.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

AMERICANS FIRST

By Adam Coaldigger

Bull contained in bulletin mailed by Houston, Texas, Chamber of Commerce inviting New England Textile Manufacturers to locate in Houston:

"Unorganized Mexican labor in inexhaustable numbers can be secured in Texas for new textile mills."

"Houston also has available for textile mills over 7,000 native female workers who retain enough of the democracy of the great open country to give a day's work for a day's pay.

"Operators in the 12 Texas textile mills receive an average of \$14.41 for the 55-hour week."

I rise in holy wrath. I protest. I protest with every fiber of my patriotic soul. I protest with every quiver of my 100 per cent American being. I protest with every red corpuscle flowing in the veins of my red bloodied body. I wrap the stars and stripes about my heaving chest. I raise my double fisted fist toward high heaven and cry in thunderous tones: "Please don't do that; PLEASE."

I have no objection to the 7,000 native females of Houston who are offering to intrust your properties are black at heart and crimson red in politics. The Lenins and Trotzky among them are as thick as flies in a Texas boarding house. There is more red in a square yard of Mexicans than in two miles of Fourth of July decorations. They carry a razor in one hand, a ukulele in the other and three volumes of Marx's Das Kapital under their shirt tails.

Gentlemen, Romans, fellow capitalists, I beseech thee, harken not to the blandishment of the Houston Chamber of Commerce. For what would it profit you to make temporary profits only to be permanently bumped off by one of those bozos. Remain in New England where picking is still safe, even if not as good as yorely. Discharge, if must be, the fugitives of the Balkan wars who are now populating your New England mill towns to make room for the 7,000 native females of Houston whose liberty and fortunes the boosters of Houston have so patriotically offered to you for the small sum of \$14.41 per week.

Move your mills, if there is no other way, to the hinterland, Georgia, Carolina or Tennessee where the spirit of American democracy materialized into 12-hour days and 12-dollar weeks even outshines the democracy of the open spaces around Houston. But for heaven's sake, do not jeopardize your dollars and destiny by moving your textile mills in the proximity of Mexicans. Above all, be patriots. Be Americans. And if exploitation there must be, as I cheerfully will grant, live at least up to the great slogan, "Americans first."

When Opposites Meet

Ramsay MacDonald, says the report, will come to America and consult with Herbert Hoover on the naval question.

It will be an odd spectacle. MacDonald is the Socialist premier of one of the two greatest nations on the globe; Hoover is the strenuously anti-Socialist president of the other.

All of the late presidents of the United States have taken a shot at Socialism.

Lincoln didn't. He was almost a Socialist himself. Some of his sayings indicate that if Socialism had been a live question at that time he would have been a Socialist. It is absurd for Republicans of the present day to monopolize his prestige; it belongs to the Socialists if it belongs to anybody.

With Hoover wanting to make the world safe for capitalism, and MacDonald wanting to make the world safe for Socialism, can these two make any headway in the matter of naval disarmament?

They can, and very likely they will. Hoover, we believe, sincerely wants peace and is willing to make a few concessions in order to maintain it. He is by no means at liberty either politically or temporally, to go as far as MacDonald, but partial disarmament would hearten the world, and the spirit of friendliness itself would hearten it even more.

MacDonald is no cynical Chamberlain. What he says, he means.

One of the worst features of Tory rule,

in England or elsewhere, is that

"statesmen" say one thing and mean another, and you can't trust them.

Everybody knows that MacDonald is honest. Like other human beings he may make mistakes; but he will not be a hypocrite. (Milwaukee Leader.)

What safety is there for capital among a people where hired hands think nothing of waving corn knives under the noses of respectable land owners in order to put more eloquence in their plea for a two-hour siesta in an eight-hour day?

What safety is there for capital when walking delegates ride horseback and union business agents bark their demands with the business ends of machine guns?

What safety is there for capital where revolutions break out as easily as Dutch measles in Holland; where the three R's taught to the children signify Riot, Revolt and Revolver?

Men of New England, do not kid yourselves that the Mexicans of Houston are more docile than their red brethren across the Rio Grande. They only let on they are. They are luring you with their make-believe docility even as the wounded mother duck lures the unsophisticated hunter to the dismal swamp where her young ones are not.

Beware, beware! The swarthy people to whose gentle mercy you are invited to intrust your properties are black at heart and crimson red in politics. The Lenins and Trotzky among them are as thick as flies in a Texas boarding house. There is more red in a square yard of Mexicans than in two miles of Fourth of July decorations. They carry a razor in one hand, a ukulele in the other and three volumes of Marx's Das Kapital under their shirt tails.

They are protecting one of the oldest American infant industries from being compelled to distribute its plants among Chinese coolies, Egyptian fellahs and Hindu hindus.

But I do protest of moving the New England textile industry to the Mexicans of Houston, Texas, and I do this for the preservation and peace of that poor but deserving industry itself.

Move your mills, if there is no other way, to the hinterland, Georgia, Carolina or Tennessee where the spirit of American democracy materialized into 12-hour days and 12-dollar weeks even outshines the democracy of the open spaces around Houston. But for heaven's sake, do not jeopardize your dollars and destiny by moving your textile mills in the proximity of Mexicans. Above all, be patriots. Be Americans. And if exploitation there must be, as I cheerfully will grant, live at least up to the great slogan, "Americans first."

The history of the British proletariat began with the coming of machinery into industry, the latter part of the eighteenth century, which period is known in history as the Industrial Revolution.

"The revolt of the workers," says Engels, the famous co-worker of Karl Marx, "began soon after the first industrial development, and has passed through several phases. The earliest, crudest, and least fruitful form of this rebellion was that of crime. The workingman lived in poverty and want, and saw that others were better off than he. It was not clear to his mind why he, who did more for society than the rich idler, should be the one to suffer under these conditions. Want conquered his inherited respect for the sacredness of property, and he stole. We have seen how crime increased with the extension of manufacture; how the yearly number of arrests bore a constant relation to the number of bales of cotton annually consumed."

Crime was the protest of the desperate individual, and was punished promptly and cruelly. That individual protest gave way to the collective form, to the protest of the class, which manifested itself at first in the destruction of machines. Bitter experience taught the workers the futility of that kind of opposition to the master class. In 1824 Parliament enacted a law giving the workers the right to organize. The secret labor organizations came up from underground into the open, spread all over the country and attained great power.

The British labor movement is one hundred and five years old. For a long time it was confined to the industrial field. Its political support went to the Liberal Party. Later, the British workers recognized the necessity of independent political action.

The infamous Taff Vale decision many years ago, was perhaps the greatest single factor to force the workers to political action as a class.

The progress of the Labor Party since the end of the war has been amazing.

In the war parliament the Labor Party had 42 members. The 1918 election increased the number to 57,

and the 1929 election, to 287.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

Now that it is settled just where the sister of the Vice-president is to sit at the dining table the unemployed may give attention to the problem of where they are going to get the next meal.

</